

SỰ CỨU CHUỘC BỞI QUYỀN NĂNG

Cảm ơn anh chị em, thật tử tế. Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được ở đây tối nay, để ngỏ lời với anh chị em lần nữa trong Danh Chúa Jêsus Christ yêu dấu của chúng ta. Và luôn luôn là một đặc ân để gặp dân sự của Đức Chúa Trời, bất cứ nơi nào, và nói về Danh vĩ đại đó, Chúa Jêsus.

2 Tôi chắc chắn đánh giá cao bài hát mà anh em chúng ta vừa hát. Mà, đó là bài hát ưa thích của tôi. Trong thời đại mà khi người ta đang cố gắng làm cho Chúa Jêsus chỉ đơn thuần là một nhà tiên tri, hay một người tốt, hay một giáo sư, điều đó thực sự mang đến Thần tánh của Ngài, Ngài là gì. Và tôi tin rằng Ngài là...

3 Không bao giờ có một Đấng giống như Ngài, trên đất, sẽ không bao giờ. Ngài là Em-ma-nu-ên. Ngài là An-pha, Ô-mê-ga; sự bắt đầu và sự kết thúc; Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến; Chồi và Hậu tự của Đa-vít; là Sao Mai. Trong Ngài ngự Thần tánh. Trong Ngài là Đức Chúa Trời.

4 “Đức Chúa Trời đã ở trong Con Ngài, trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian với chính Ngài.” Chúa Jêsus phán, “Không phải Ta làm các công việc, nhưng chính Cha Ta ở trong Ta. Cha Ta và Ta là một.” Đức Chúa Trời đã bày tỏ, trong xác thịt. Thật là một sự mặc khải kỳ diệu về tình yêu của Đức Chúa Trời đối với chúng ta, Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài và giáng xuống và ngự trong xác thịt con người, để lấy đi tội lỗi và bệnh tật khỏi loài người, và cứu chuộc chúng ta trở về với Cha. Điều đó thật tuyệt vời, phải không? Chúng ta chắc chắn biết ơn sâu sắc điều đó.

5 Bây giờ, tối hôm qua, tôi nghĩ tôi sẽ phải xin lỗi. Tôi...Billy đã đỡ tôi, nhanh một chút, tối hôm qua, bởi vì hầu như là...Tôi trở nên yếu đi. Nhưng những buổi nhóm đó, sự phân biệt đó, và không ai sẽ không bao giờ biết đó là gì, trừ phi nó chỉ...Anh em phải trải nghiệm nó, để biết nó, đấy. Không có cách nào cố gắng giải thích điều đó. Không có một—một cách mà anh em có thể làm điều đó. Nó chỉ là một trải nghiệm mà—mà không ai biết về, chỉ những người từng trải qua nó. Những gì nó làm cho loài

người, những gì nó làm cho một người, nó mang đi chính sự sống ra khỏi người đó!

⁶ Ô, anh chị em đang sống trong hai thế giới. Anh em đang ở trong một thế giới ở đây, và anh em đang ở trong một thế giới ở đó, khi anh em ở với người nào khác, có lẽ cách đây năm mươi năm; và anh em có thể ở với người nào đó, nhiều năm nữa, kể từ ngày hôm nay; và tuy nhiên anh em nhận ra mình đang đứng trên bục giảng ở đây, và anh em đang nói điều gì đó đã xảy ra cách đây nhiều, nhiều năm; có lẽ cách đây nhiều tuần, cách đây nhiều tháng; quốc gia khác, nơi khác, hay điều gì đó. Và rồi anh em cố gắng giữ mình ngay thẳng, trong điều đó, và suy nghĩ; nói với anh em biết, đó là một điều hoàn toàn. Nhưng Chúa đã ban phước cho chúng ta cho đến nay, trong điều đó, và chúng ta rất vui mừng, và tin cậy rằng bây giờ Đức Chúa Trời sẽ nhận được sự vinh hiển từ buổi nhóm.

⁷ Bây giờ, trong những—những buổi nhóm tối nay, tôi nghĩ, trong khi chúng ta chỉ là một số ít người, với nhau; các buổi nhóm của chúng ta chỉ được quảng bá tại địa phương ở đây, và nó chỉ dành cho người dân địa phương. Và trước khi chúng ta đi vào phần lớn hơn của các buổi nhóm, Tôi đã suy nghĩ, ngày hôm nay, rằng tôi sẽ cố gắng có được một số sự dạy dỗ điển hình thuở xưa, từ Kinh Thánh, cho dân sự; rằng khi biến cố vĩ đại đến, nếu Đức Chúa Trời sai nó đến với chúng ta, thì chúng ta sẽ có thể hiểu điều đó tốt hơn.

⁸ Rốt cuộc, sự chữa lành Thiêng liêng chỉ là miếng—miếng mồi trên lưỡi câu, để bắt cá, như anh em biết. Nó chỉ là một...Con cá vồ lấy mồi và mắc câu. Vì vậy chính của chúng ta...Một tối hậu thư của chúng ta là điều này, rằng, các linh hồn giành được cho Chúa Jêsus Christ.

⁹ Nếu Đức Chúa Trời chữa lành anh chị em tối nay, anh chị em có thể bị đau trở lại trước khi chết. Anh chị em có thể bị đau trở lại, trong một năm tới, hoặc hai năm nữa; có thể bị ốm trong một tuần nữa, hoặc một ngày nữa. Tôi không biết. Nhưng có một điều chắc chắn, anh em sẽ rời khỏi thế gian này, một số ngày này, bởi vì điều này chỉ được giải quyết tạm thời.

¹⁰ Nhưng linh hồn đó từng tiếp xúc với Đức Thánh Linh và được sanh lại, thì anh em có Sự sống Đời đời. Cho dù điều gì xảy ra ở đây, anh em không bao giờ hư mất. Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào nghe Lời Ta, tin Đấng đã sai Ta, thì được,” đó là thì hiện tại, “Sự sống đời đời, sẽ không đến trong sự đoán phạt; nhưng đã,” thì quá khứ, “vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Điều đó sẽ làm cho tất cả chúng ta những người Giám Lý và bắt đầu la lớn, (phải không?) đúng thế, để nghĩ rằng, rằng Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Vậy thì, đó không phải là lời của tôi; đó là lời của Ngài, Thánh Giảng 5:24.

¹¹ Thánh Giảng 6, Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào ăn thịt Ta, và uống Huyết Ta, thì có Sự sống đời đời; và Ta sẽ khiến người ấy sống lại nơi ngày sau rốt.” Đúng vậy. “Kẻ nào ăn thịt Ta, và uống huyết Ta, thì có,” đó là thì hiện tại, “Sự sống đời đời.” Bây giờ, điều “đời đời” này, nó không chỉ đi từ sự phục hưng này đến sự phục hưng khác, nhưng đi qua Đời đời.

¹² Và bây giờ, vì một số anh em mục sư truyền đạo đang ngồi bên cạnh, biết rằng “Sự sống” đời đời đó đến từ cùng một từ có nghĩa là “Sự sống của Đức Chúa Trời.” Từ Zoe, từ ngữ Hy Lạp, có nghĩa là “Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời.”

¹³ Thế thì, chúng ta trở nên con trai hay con gái của Đức Chúa Trời, một hậu tự của Đức Chúa Trời, với một phần Sự Sống của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. Chúng ta không thể hư mất hơn Đức Chúa Trời có thể hư mất, nếu điều đó được cố gắng. Vì vậy, chúng ta có Sự sống đời đời; và sẽ được sống lại trong ngày sau rốt. Điều đó tuyệt vời phải không? Điều đó sẽ làm cho những người Báp-tít, Giám Lý, bắt tay và la lớn. Phải không? Chắc chắn vậy. Đúng thế.

¹⁴ Đó là điều tốt đẹp về niềm tin thuở xưa. Nó chỉ làm cho mọi người ngồi lại với nhau và yêu thương nhau. Chắc chắn vậy. Lấy đi mọi sự khác biệt, tạo nên những tạo vật mới. Nó sẽ làm cho một—một chiếc áo lễ phục, và một bộ đồ lao động, khoác tay nhau và nói, “Anh ơi, anh sống thế nào?” Đúng thế. Chắc chắn sẽ vậy. Nó sẽ làm một chiếc váy bằng lụa, và một áo trúc bầu, khoác tay họ và nói, “Chị ơi, tôi yêu chị.” Đó là những gì nó làm. Nó chắc

chấn vậy, chỉ phá bỏ đi sự khác biệt. “Giàu hay nghèo, tôi mọi hay tự chủ, tất cả chúng ta là một trong Chúa Cứu Thế Jêsus.”

¹⁵ Chúa nhật, tại đền tạm, mà tôi thấy có cả một nhóm toàn bộ người của đền tạm đang ngồi ở đây, chúng ta đã có—chúng ta đã có một—một bài học trường Chúa nhật về, “sự cứu chuộc bởi huyết.” Và tôi đã bị cuốn vào đó, cho đến nỗi tôi cảm thấy như tôi vẫn còn ở trong một lãnh vực khác ở đâu đó, về: *Sự Cứu Chuộc Bởi Huyết*.

¹⁶ Và tối nay, sau khi gia đình đã rời đi và đã đến đây sớm, để nghe buổi nhóm ca ngợi, và vân vân, tôi đã ở trong phòng. Và dường như...Tôi bắt đầu đọc trong Kinh Thánh, và tôi tìm thấy điều gì đó. Tôi nghĩ, “Ồ, nếu Chúa muốn, tôi sẽ chỉ nói về điều đó một lát tối nay.”

¹⁷ Đó là, *Sự Cứu Chuộc Bởi Huyết*, Chúa nhật. Bây giờ, tối nay, tôi sẽ nói về *Sự Cứu Chuộc Bởi Quyền Năng*. Và tối mai tôi sẽ giảng về *Sự Cứu Chuộc Trong Sự Hoàn Tất*, (nếu Đức Chúa Trời muốn, đó là), *Trong Vui Mừng*. Trong huyết, trong quyền năng, và trong sự vui mừng; sự cứu chuộc!

¹⁸ Và để rút ra điều này...Bây giờ, nhiều người, thật tốt như, những học giả có học thức biết làm thế nào để đột phá và đưa ra loại khảo thị này, có thể, cho *điều này*, hoặc *điều kia*, hoặc bỏ qua một số. Nhưng, tôi, tôi hầu như là một trong những nhà truyền đạo thất học ở đây mà là...Điều duy nhất mà tôi biết làm, để chắc chắn rằng tôi khá gần đúng, dù sao đi nữa, là đi đến những cái bóng. Nếu tôi bắt đầu bước về phía bức tường, và ánh sáng ở phía bên *này*, tôi có thể nói điều gì, gần như tôi trông giống như thế nào; cho dù tôi là một con thú bốn chân, hay—hay một con cáo, hay nó là gì, nếu tôi thấy loại bóng mà tôi phản ánh.

¹⁹ Bây giờ, Cự Ước là cái bóng của Tân Ước. Đó là âm bản. Giống như mặt trăng, với mặt trời; mặt trời chiếu sáng trên mặt trăng, phản chiếu ánh sáng xuống trái đất. Và tôi chỉ yêu Cự Ước! Nó thật đầy đầy những chuyện ngụ ngôn như thế, hay là, như nó có thể xảy ra. Bây giờ, sự hoàn hảo...

²⁰ Trong Sáng thế ký, khi Đức Chúa Trời tạo ra mặt—mặt trời, trước tiên, mặt trăng sau đó, mặt trăng và mặt trời đó tượng

trung cho Đấng Christ và Hội thánh. Giống như mặt trời mọc lên trong quyền năng và sự vinh hiển của nó; và khi nó lặn xuống, nó phản chiếu ánh sáng của nó lên mặt trăng, trong bóng tối, để ban cho ánh sáng trên trái đất trong khi mặt trời đã khuất. Chúa Jêsus, khi Ngài rời khỏi, Ngài đã đi vào sự Vinh hiển và phản chiếu Ánh sáng của Ngài trở lại trên Hội thánh; để ban cho, Hội thánh, Ánh sáng của Phúc âm cho đến khi Ngài trở lại, ồ, chao ôi, và rồi họ sẽ kết hôn. Điều đó sẽ tuyệt vời. Nó sẽ là một Ánh sáng lớn của mặt trăng và...“Chiên Con là sự sáng của nó.” Họ không cần mặt trời nữa, trong Thành phố.

21 Bây giờ để xem trước một chút, chúng ta hãy trở lại trong Xuất Ê-díp-tô ký. Và tôi hy vọng anh em không cảm thấy mệt mỏi vì tôi nói chuyện về Xuất Ê-díp-tô ký.

22 Một lần nọ, trong nhà thờ của tôi bên kia sông, tôi đã giảng, tôi tin, khoảng một năm sáu tháng, về Gióp, mỗi đêm. Họ sẽ quay lại; tôi chỉ lấy một phần nhỏ của Gióp, và, tiếp tục, chúng ta sẽ làm cho nó đi xuyên suốt Kinh Thánh.

23 Mọi lời Kinh Thánh đều khớp với nhau. Không có sự mâu thuẫn trong Lời Đức Chúa Trời. Không, thưa quý vị. Từng chút, hoàn hảo! Quyển Sách duy nhất từng được viết mà được hà hơi như thế, điều đó có thể hoàn toàn...Được viết bởi nhiều trước giả, và cách nhau hàng trăm năm; và mỗi người trong họ, bởi Đức Thánh Linh phán, ăn khớp chặt chẽ với nhau. Đó là lý do, trên tất cả những quyển sách bổ sung này, Maccabees và các thứ, nó không trùng khớp với Đây, vì vậy tôi không chấp nhận nó. *Đây là Lời Đức Chúa Trời, đối với tôi.*

24 Và người phụ nữ nào đó đã viết cho tôi một lá thư và nói...Tôi đang giảng; Gióp ở trên đồng tro. Bà nói, “Anh Branham, anh đã, đã để Gióp ở trên đồng tro đủ lâu rồi, anh không nghĩ vậy sao? Đã ở đó khoảng sáu tuần.” Nói, “Ồ, anh có bao giờ sẽ đưa ông ấy ra khỏi đồng tro không?”

25 Ồ, tôi nói, “Khi Đức Thánh Linh thôi thúc đẩy những Lời ra khỏi đó, thì tôi nghĩ tôi sẽ phải ngừng nói điều đó.” Nhưng chừng nào Ngài còn giữ tôi nói về ông trên đồng tro, ồ, tôi cứ ở lại ngay với điều đó; và những linh hồn được cứu.

26 Vì vậy, giống như nhà truyền giáo, đã đến thành phố. Ông đã giảng, một đêm nọ, ông đã giảng về sự ăn năn. Tối hôm sau, ông đã giảng về sự ăn năn. Tối tiếp theo, ông đã giảng về sự ăn năn. Sau khoảng bốn hay năm đêm, ban chấp sự đã gặp ông và nói, “Thưa anh, anh không thể giảng điều gì khác ngoài sự ăn năn sao?”

27 Nói, “Ồ, vâng. Hãy để tất cả họ ăn năn, trước tiên, rồi tôi sẽ giảng về điều gì khác.” Vì vậy đó là một—một ý kiến hay. Họ, mỗi người, hãy ăn năn, rồi chúng ta có thể giảng về điều gì khác. Được rồi.

28 Để xem trước một chút bây giờ, với những người đó, hoặc đặc biệt là những người không có mặt tại Đền tạm sáng Chúa nhật. Chúng ta muốn quay trở lại chương thứ 12. Nhưng ý tưởng cơ bản của chúng ta tối nay là trong chương 14, bắt đầu với câu 13 của Xuất Ê-díp-tô ký. Bây giờ, chúng ta đã bỏ qua câu thứ 10, sáng Chúa nhật, về “*sự cứu chuộc bởi huyết*.” Hầu hết tất cả các bạn đều quen thuộc với câu chuyện, tôi chắc chắn vậy.

29 Bây giờ chúng ta biết rằng chúng ta có thể mở lại những trang giấy của Sách này, và lật ra những trang này. Nhưng có Một Đấng duy nhất có thể mở Sách, đó là Chúa Jêsus Christ.

30 Giảng đã thấy Sách. Nó đã được đóng ấn. “Và ông đã khóc bởi vì không có người nào trên Trời có thể mở Nó, không người nào trên đất, không người nào ở bên dưới đất. Nhưng có một Chiên Con đã bị giết từ khi sáng thế, đến lấy Sách từ tay hữu của Ngài đấng ngự trên Ngai, và mở các ấn và—và mở Sách—Sách, tháo các ấn ra. Và Ngài xứng đáng, vì Ngài đã bị giết từ khi sáng thế.”

31 Chúng ta hãy nói với Ngài, tối nay, và cầu xin Ngài mở Nó cho chúng ta ngay bây giờ.

32 Bây giờ, lạy Cha nhân từ, yêu thương, chúng con đến với Ngài, xưng hô với Ngài, trước tiên, trong Danh Chúa Jêsus. Cầu nguyện bây giờ, rằng, khi chúng con đứng ở đây, được che chở dưới mái nhà này, tối nay, nơi mà cơn bão đang hoành hành bên ngoài, những cơn mưa tầm tã và thổi, chúng ta rất biết ơn vì có nhà của Đức Chúa Trời để bước vào. Và chúng ta biết ơn rằng có một tòa tháp, một nơi ẩn náu; Ngài phán, “Danh của Chúa là một

ngọn tháp quyền năng; người công bình chạy vào đó và được an toàn.” Chúng con rất vui mừng rằng chúng con biết Danh của Chúa, và đã đến trong Nó.

³³ Bây giờ chúng con cầu nguyện để Ngài mở Lời này cho chúng con, tối nay, Cha ôi. Cầu xin Đức Thánh Linh đến và đi vào trong Lời. Xin cất bì môi miệng của đầy tớ hèn mọn đáng thương này, và tấm lòng của những người muốn lắng nghe, những con cái Ngài. Và cầu xin Đức Thánh Linh nhận lấy những Lời của Đức Chúa Trời và đặt Nó vào trong mỗi tấm lòng, đúng nơi Nó cần. Xin ban phước cho chúng con bây giờ. Xin đổi mới tâm trí chúng con, tối nay, trong Thánh Linh Ngài. Hãy nhận lấy sự vinh hiển từ buổi nhóm. Xin cứu người hư mất. Xin chữa lành người đau. Xin mang về Nhà những kẻ sa ngã, Chúa ôi. Và chúng con sẽ ngợi khen Ngài, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài, về Con yêu dấu của Ngài, là Chúa Jêsus. A-men.

³⁴ Bây giờ lật đến câu thứ 10 của chương 12 của Xuất Ê-díp-tô ký. Chúng ta đang đọc, “*sự cứu chuộc bởi huyết*,” cách mà Đức Chúa Trời đã định sẵn một con chiên bị giết trong mỗi nhà, cách mà không có gì còn để lại.

³⁵ Sự phán xét đã giáng xuống, và sự phán xét cuối cùng bây giờ đã sẵn sàng giáng xuống. Đức Chúa Trời sẽ làm ứng nghiệm Lời Ngài, với từng chữ. Và tất cả những sự phán xét đó trở lại đó là một dấu hiệu hoàn hảo, hay một hình bóng hoàn hảo, về những sự phán xét sẵn sàng giáng xuống bây giờ.

³⁶ Và nếu anh em để ý, trước khi sự phán xét giáng xuống, bây giờ các mục sư truyền đạo có thể không đồng ý với tôi về điều này, mà điều đó được thôi, nhưng trước khi sự phán xét bắt đầu đánh vào xứ Ê-díp-tô, Đức Chúa Trời đã sai dân Y-sơ-ra-ên đến xứ Gô-sen. Họ đã ở Gô-sen, và không có tai vạ nào giáng xuống trên họ. Một hình bóng hoàn hảo của Hội thánh được mang qua, qua cơn đại nạn, đấy. Được rồi.

³⁷ Thế thì ở tai vạ cuối cùng đã giáng xuống trái đất ở đó, hay giáng xuống Ê-díp-tô, là sự chết. Tất cả các bạn đọc giả Kinh Thánh ở đây, đều biết những bài học trường Chúa nhật của mình và vân vân, đã học điều này, có lẽ, nhiều lần. Nhưng, sự chết là kẻ thù cuối cùng giáng xuống Ai Cập.

³⁸ Và kẻ thù cuối cùng sẽ tấn công hội thánh bây giờ là sự chết, nói một cách thuộc linh. Những người không muốn đi theo Đấng Christ, trong—trong phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sẽ khô cạn và chết về mặt thuộc linh; các giáo hội, anh em có thể thấy điều đó bây giờ. Sau nhiều, nhiều cuộc phục hưng lớn và những nhà truyền giáo đã đi qua xứ, và, tuy nhiên, hội thánh hiện có, đó là, nói về mặt giáo hội chính trị, đang trở nên tồi tệ hơn mọi lúc. Các thành viên của nó đang sống bất cứ cách nào họ muốn, làm bất cứ điều gì họ muốn, tuy nhiên, tự xưng họ là những Cơ-đốc nhân, và nói rằng họ ổn.

³⁹ Là một *Cơ-đốc nhân*, có nghĩa là “giống như Đấng Christ.” Không đi nơi nào anh em không muốn nếu Đấng Christ đến. Không nói điều gì anh em không muốn nói khi Đấng Christ đến. Không làm điều gì mà anh em không muốn làm khi Đấng Christ đến. Không suy nghĩ điều gì anh em không muốn nghĩ khi Đấng Christ đến. Hãy giữ một động cơ của anh em, lòng anh em tập trung vào Đồi Sọ. A-men. “Hãy bước đi trong Sự Sáng, như Ngài ở trong Sự Sáng, và chúng ta có sự thông công với nhau, và Huyết của Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, tẩy sạch chúng ta khỏi mọi điều gian ác.” Đó là những người Giám Lý, những người Báp-tít, và tất cả chúng ta, với nhau, làm cho tất cả chúng ta nên một trong Ngài.

⁴⁰ Bây giờ, điều cuối cùng, điều cuối cùng là sự chết. Và trước khi sự chết đó đến, có một sự đền tội được thực hiện cho sự chết đó, cho tất cả những ai muốn thoát khỏi nó.

⁴¹ Và đã có một sự đền tội được thực hiện trước sự hủy diệt đầu tiên, của thế giới tiền đại hồng thủy. Đức Chúa Trời có một thầy giảng về sự công bình, Nô-ê, và ông đã rao giảng một trăm hai mươi năm, cho dân sự đi vào con tàu. Và những người cố ý từ chối đi, không có gì để lại ngoài sự phán xét.

⁴² Và, ngày nay, con người từ chối bước đi trong Sự sáng của Đấng Christ, anh em đã hắt hủi lòng thương xót, vì vậy không còn gì ngoài sự phán xét. Chỉ thể thôi. Chỉ có phía bên phải và bên trái, các bạn có thể đi đến một bên duy nhất. Và các bạn đưa ra sự lựa chọn của mình.

43 Bây giờ, chúng ta thấy, trước khi đêm—đêm kinh khủng đó đến, mà Y-sơ-ra-ên đã được truyền lệnh. Và chúng ta đã nhận lấy điều đó rồi, về việc giết con chiên.

44 Đức Chúa Trời đang mang hội thánh của Ngài vào cuộc xuất hành, để mang nó ra khỏi xứ Ê-díp-tô, vào miền đất hứa. Tôi thích điều đó. Họ đã đi qua, để chiếm hữu vùng đất. Đức Chúa Trời đã ban cho họ đất đai, và tuy nhiên tất cả nó đã được bao bọc lại bằng những tòa nhà lớn, vĩ đại và những hàng rào. Và những bức tường chung quanh Giê-ri-cô, những xe ngựa có thể chạy quanh nó. Và chỉ nghĩ về điều đó, tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã phán, “Ta đã ban nó cho người. Nó là của người.” Nhưng họ phải làm sạch, thanh tẩy nó.

45 Và đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm ngày hôm nay. Ngài đã ban cho mỗi người trong anh em, mà muốn có Nó, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nhưng anh em phải đi vào, sở hữu Nó, chỉ thế thôi; tranh đấu loại bỏ sự khác biệt, và phá bỏ những bức tường thành, và bắt đầu vào đó và có được Nó.

46 Anh em nói, “Mục sư nói, ‘Nó không dành cho chúng ta ngày nay.’” Cứ bước đi ngay trên nó. “Mẹ nói, ‘Mẹ sẽ đuổi con ra khỏi nhà.’” Đi ngay qua đó. “Chồng nói, ‘Anh sẽ bỏ em.’” Đi ngay qua điều đó. Chỉ thế thôi. Phải đi và chiếm hữu Nó! Chỉ thế thôi.

47 Sự chữa lành thiêng liêng dành cho mỗi người trong anh chị em. Mỗi người trong anh chị em đang ngồi đây tối nay, bị ung thư, bệnh tim, bất kể là gì, Đức Chúa Trời đã ban cho lời hứa. Và nó là của anh chị em, nhưng anh chị em phải hành động và chiếm hữu nó.

48 Bây giờ anh em nói, “Ồ, tôi không thật sự cảm thấy dễ chịu lắm.” Điều đó không liên quan gì với nó. Lời hứa là của bạn. Đức Chúa Trời ban nó cho bạn. Cứ đi thẳng vào và giết người Phi-li-tin, từ người này đến người kia. Và diệt hết thấy những người Hê-tít và—và những người A-mô-rít, chỉ giết họ đi. Cứ đi vào, nhận lấy nó. Đức Chúa Trời phán, “Nó là của các người. Hãy đi nhận lấy nó.”

49 Nhưng Ngài đã không phán, “Bây giờ, Ta sẽ đi vào, quét sạch tất cả ra, và xây cho các người một số thành phố tốt đẹp, và đặt

các người nơi đường phố dễ dàng.” Ngài không làm theo cách đó.

⁵⁰ Ngài ban nó cho anh chị em, và anh chị em có điều gì đó để làm. Ngài đủ nhân từ để ban cho anh em đất, nói rằng Ngài sẽ giúp đỡ anh em và ở cùng anh em. Hãy đi, nhận lấy nó!

⁵¹ Và nếu anh em đau ốm, tối nay, tàn tật, mù, điếc, câm, bất kể anh em là gì; hãy đi, nhận lấy nó. Đức Chúa Trời đã phán nó là của anh chị em. Đó là tài sản của anh chị em. Đức Chúa Trời đã ban nó cho anh chị em.

⁵² Ngài phán với họ rằng Ngài sẽ ban cho họ xứ đó. Đã sai một Thiên sứ đi trước họ, để lo liệu cho con đường, mang họ vào nơi mà nó đã có.

⁵³ Hãy nhìn xem những thám tử khi họ đi qua. Ở đây mười người trong họ trở về, nói, “Ồ, chúng ta không thể làm điều đó. Không thể được.Ồ, chúng ta là những nhà khoa học, và chúng ta đã quan sát sự việc. Thật không thể được về mặt khoa học. Chúng ta không thể làm điều đó.”

⁵⁴ Nhưng có hai người, một người tên là Giô-suê, và một người tên là Ca-lép. Họ không nhìn vào khía cạnh khoa học là gì. Họ đang nhìn vào những gì Đức Chúa Trời đã phán. Nói, “Chúng ta có thể làm điều đó.” Và điều đó đúng. Và họ đã mang về một số chứng cứ rằng đó là một xứ tốt đẹp.

⁵⁵ Tôi rất vui mừng về chứng cứ đó, (còn anh em?) rằng có một Xứ tốt lành ngay phía trên chúng ta! Và chúng ta đang trên đường, tối nay. Ha-lê-lu-gia! Được rồi.

⁵⁶ Họ đã ở đây, bây giờ, ngay trước sự cứu chuộc. Đức Chúa Trời đòi hỏi dân Y-sơ-ra-ên, rằng họ chắc chắn sẽ được che chở, để giết con chiên này. Và đặt huyết trên mày cửa, trên nóc nhà, như thế này, và mỗi trụ.

⁵⁷ Và họ phải đi vào và ăn thịt con chiên này, từng chút của nó; để ý, tất cả chiên con, không chỉ một phần của nó. Mỗi chút của nó đã được ăn hết.

⁵⁸ Một số người nói, “Tôi sẽ chỉ nhận phần này, và tôi sẽ—tôi sẽ tin phần này.” Nhưng anh em phải nhận lấy Nó tất cả, từng chút của Nó. Nói, “Ồ, tôi tin Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta, nhưng, ‘bởi những lần roi của Ngài,’ tôi không biết về

Điều đó.” Chúng ta muốn có Nó tất cả. Mỗi chút của Nó được ăn; tất cả của Nó. Một số của Nó trở nên khó khăn, nhưng chúng ta phải ăn Nó, dù thế nào đi nữa. Đức Chúa Trời đã phán vậy.

59 Để ý câu thứ 10 bây giờ.

Và các người sẽ—các người sẽ chẳng để điều chi của nó còn lại cho đến...sáng mai; và điều mà còn lại...cho đến sáng...sẽ bị thiêu bởi lửa.

60 Và, bây giờ, không có chút nào của nó còn lại; mọi thứ. Bây giờ, Ngài phán, “Khi các người ăn, đừng ăn nó chưa chín, hay là luộc, nhưng các người phải nấu chín thật kỹ.” Và tôi thích điều đó.

61 Nhiều người cố gắng ăn Lời của Đức Chúa Trời, và họ nhận lấy Nó giống như Nó còn nửa sống nửa chín; nhai Nó, và nhổ vào Nó, và mọi thứ khác. Nói, “Ồ, tôi thật sự không thể nhận lấy Nó. Tôi không thể chịu đựng được Nó.” Nó không được nấu chín đủ. Chỉ thế thôi.

62 Ngài phán, “Hãy nấu nó bằng lửa.” Lửa tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Anh em có Đức Chúa Trời trong lòng mình, trước tiên, và Điều đó sẽ nấu Nó cho anh em. Đúng vậy. Đã nấu Nó kỹ, thật chín, đúng mùa, rồi Nó có vị ngon.

63 Bây giờ, anh em không thể đứng ngoài cuộc như thế này, nói, “Ồ, tôi, tôi không biết Nó dành cho tôi, hay không. Điều đó có thể là cho những ngày đã qua.” Chỉ cần nhận lấy Đức Thánh Linh, trước tiên, và hãy xem sự chữa lành Thiêng liêng có ý nghĩa gì đối với anh em.

64 Hãy nhìn xem một tôn giáo chân thành có ý nghĩa như thế nào đối với anh em vậy, khi anh em có Đức Thánh Linh ở đây để nấu chín Chiên Con khi Nó đến. A-men. Đúng vậy. Hãy nấu chín Chiên Con, trước tiên. Và anh em phải có Lửa để nấu chín Nó. Nó nên được nướng lên.Ồ, chao ôi, đó là khi Nó ngon nhất. Nướng Nó, nó chỉ đốt cháy tất cả...

65 Tôi đã đứng ở đây, cách đây không lâu, bên một lò nấu kim loại lớn, và tôi để ý ngọn lửa đó nóng như thế nào, và nó chỉ nấu và nấu và nấu. Và khi nó càng nóng, các—các cặn sắt trong kim loại, trong vàng, tất cả đều tan chảy, và họ đã hít bột đó ra. Và

họ sẽ đốt lửa nóng hơn một chút trong lò luyện. Và rồi khi kim loại sẽ sôi lên nhiều hơn, họ sẽ có thêm một số thứ khác, đá vàng găm và các thứ khác, ra từ nó.

66 Sự xuất hiện đầu tiên là bụi, giống như bụi và bùn. Tiếp theo xuất hiện là những quặng giống như, ồ, điều gì đó không tốt; một số thủy ngân, và tất cả những thứ này, chúng đến, và họ hút bỏ thứ đó đi. Cứ như thế, ngay xuống, và thứ cuối cùng họ lấy ra từ nó là chất khoáng có màu đồng thau chứa lưu huỳnh. Đó là vàng lửa.

67 Anh em biết có rất nhiều điều trong nhiều người mà cố gắng đánh lừa nhau khi anh em là Cơ-đốc nhân, hay hành động giống như thế, dù sao đi nữa. Thấy không? Nhưng anh em cứ để cho Đức Thánh Linh đi đun sôi mọi thứ, lấy—lấy hết vàng của kẻ ngu dại ra khỏi anh em.

68 Vàng lửa, nhiều người đi ra miền Tây và họ tìm thấy một ít trong số đó, và họ nghĩ, ồ, họ đã đựng được một mỏ vàng. Nó tỏa sáng tốt hơn vàng. Nhưng nó là vàng lửa, không có giá trị gì với nó.

69 Và bây giờ họ nấu thứ đó, và họ vớt nó ra hết, và cứ tiếp tục nấu nó và nấu nó, cho đến khi nó là vàng ròng, đun sôi không còn gì cả ngoài một trăm phần trăm vàng ròng.

70 Và đó là cách Đức Chúa Trời làm trong Hội thánh Ngài, tuân đổ Đức Thánh Linh trên Nó, và nung nấu trong đó cho đến khi Ngài ném ra tất cả sự thế tục, và những sự khác biệt, và sự ích kỷ, và tất cả điều này, cho đến khi Ngài cứ đun sôi nó ra khỏi mọi cá nhân mà muốn đến với Ngài. A-men.

71 Bây giờ, thế thì, anh em có thể ăn nó. Đây là một ý tưởng hay khác ở đây, về—về câu thứ 11.

Và các người sẽ ăn nó; với các người...(lắng nghe điều này)...dây lưng cột,...(Tôi thích điều đó)...chân mang giày,...tay cầm gậy; và các người sẽ ăn hối hả; ấy là lễ vượt qua của CHÚA.

72 Tôi thích điều đó. Trong khi anh em đang ăn, hãy sẵn sàng để đi. Đó là vấn đề.

73 Chúng ta hãy lật ra Ê-phê-sô, khoảng chương 6 của Ê-phê-sô, và nhìn vào đây những gì Phao-lô đã nói về việc chuẩn bị cho Hội thánh sẵn sàng; chương thứ 6 của Ê-phê-sô, bắt đầu ở câu thứ 14 của chương thứ 6.

Vậy hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng,...mặc lấy áo giáp bằng sự công bình;

...dùng sự sẵn sàng của tin lành bình an mà làm giày dép;

Và trên hết mọi sự, hãy lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em sẽ có thể dập tắt được...các tên lửa của kẻ dữ.

Và cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Thánh Linh, là lời của Đức Chúa Trời:

74 Hãy xem Phao-lô trang bị cho một người ra chiến trường, cho cuộc hành quân.

75 Đức Chúa Trời, lúc ban đầu, lúc giải cứu Y-sơ-ra-ên, Ngài phán, “Bây giờ các người nên sẵn sàng cho cuộc chiến. Khi các người đến dưới dòng huyết, hãy mang giày vào. Hãy thắt lưng. Hãy cầm cây gậy của các người trong tay và sẵn sàng cho sự kêu gọi.” Tôi thích điều đó.

76 Một người bây giờ, khi người ấy đến trong Đấng Christ, người ấy mang giày Phúc âm của mình vào, để rao giảng Phúc âm; lấy sự cứu rỗi làm mũ trụ; mặc áo giáp bằng sự công bình; thắt lưng mình. Có một...

77 Thông thường, trong những người lính xưa, khi họ mang những đồ chiến trận đó, họ có một cái thắt lưng lớn. Họ đã thắt nó lại với nhau, giữ ngang qua thắt lưng của họ, những tấm khiên này, để giữ cho những ngọn giáo của kẻ thù không đâm thủng. Thật là một bài học thực sự dành cho chúng ta. Và khi cái—cái thắt lưng bắt đầu yếu đi, thông xuống, cái khiên, họ sẽ thắt chặt thắt cái đai, mang chúng lên thật chặt lại.

78 Thật là một bức tranh hoàn hảo, ngày hôm nay, khi anh em bắt đầu cảm thấy như mình đang mệt mỏi, hay ma quỷ nói, “Nó không có ích gì.” Hãy cúi xuống và thắt chặt thắt lưng một chút; kéo thanh gươm trong tay lên chặt hơn một chút, và tiến về phía trước. Tôi thích điều đó, sẵn sàng cho cuộc chiến.

79 Mỗi người đang bước đi dưới dòng huyết đỏ, đêm đỏ, được lệnh ở lại đó, không được đi ra ngoài cho đến khi có lệnh, để hành quân.

80 Và mỗi người được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đến trong Đấng Christ, có Sự sống đời đời; hãy mặc lấy khiên của mình, đeo tấm giáp, đứng sẵn sàng, và bị cấm rời khỏi cho đến khi có lệnh hành quân.

81 Ô, thật kỳ diệu phải không? Các bạn không vui mừng vì đã được trang bị tất cả điều đó, tối nay sao, các bạn là những chiến sĩ?

82 Tại đền tạm trước đây thường có người hướng dẫn hát, bài hát chủ đề của chúng ta là:

Cuộc chiến đang diễn ra, Hỡi những chiến sĩ
 Cơ-đốc,
 Mặt đối mặt trong hàng ngũ chính tề,
 Với áo giáp sáng láng, cờ bay phấp phới,
 Điều đúng và sai được giao chiến ngày nay;
 Cuộc chiến đang tiếp diễn, nhưng xin đừng sờn
 lòng,
 Hãy mạnh mẽ và trong năng quyền của Ngài
 giữ chặt;
 Nếu Đức Chúa Trời chiến đấu cho chúng ta,
 ngọn cờ của Ngài che phủ chúng ta,
 Cuối cùng chúng ta sẽ hát ca khúc khải hoàn.

83 Nhiều người trong số họ là những vị thánh đồ già đã đi xuống mồ. Nhưng một trong những ngày này, nơi xa kia trong một thế giới mới, khi họ đi vào miền Đất hứa, ngọn cờ của thập tự giá sẽ ở trên chúng ta, và chúng ta sẽ hát bài hát của người chiến thắng. Khi chúng ta ngồi trong Tiệc Cưới tối hôm đó, chung quanh chiếc bàn, chiếc bàn vĩ đại đó, có lẽ dài một trăm ngàn dặm, với những vị thánh được rửa bằng Huyết đang ngồi chung quanh đó. Tôi muốn đi xuống bàn và bắt tay với mỗi người trong số họ, a-men, cứ hét lên. Anh em muốn nghe tôi hét lên không? Chờ cho đến khi tôi đi qua đó; hãy xem tôi. Tôi không la đủ lớn, tuy nhiên, cho điều này.

Nhưng, để ý, trong cuộc hành quân lúc này. Hãy sẵn sàng. Chúng ta đi nào.

⁸⁴ Đây là một bức tranh đáng buồn, trước khi chúng ta đến với bài học thường lệ của mình, được tìm thấy trong câu thứ 38 ở đó. Hãy lắng nghe.

Và lại có vô số người ngoại bang đi lên chung luôn với bầy của họ...

⁸⁵ Đó là nơi Y-sơ-ra-ên đã phạm sai lầm. Điều siêu nhiên đã được thực hiện. Một dân không được cải đạo đã đi theo vì sự siêu nhiên, cuối cùng họ đã gặp rắc rối. Và trên đường xuống đó, chúng ta sẽ chú ý ở đây, trong khoảng câu thứ 42 và câu thứ 43. Chúa phán với Môi-se, phán, rằng, “Không ai ngoài những người đã được dâng của lễ...có thể ăn của lễ,” đúng hơn là, “ngoài những người đã được cắt bì. Không người lạ, không người ngoài nào, không ai nên nhận lấy nó ngoài những người chịu phép cắt bì.”

⁸⁶ Và thật là một sự hổ thẹn mà chúng ta có ngày hôm nay, trong thời đại này, bởi những người bạn yêu dấu; rằng khi, trong hội thánh, mọi người thuộc về giáo hội dự tiệc thánh. Và điều đó sai. Chỉ những người được cứu chuộc, đó là tất cả những người xứng đáng.

⁸⁷ Ê-sai đã tuyên bố và nói, “Các bàn tiệc của Chúa sẽ đầy chất nôn mửa.” Nói, “Ta sẽ dạy sự Khôn cho ai? Chúng là những trẻ con thô bủ.” Nói, “Giềng mối phải thêm giềng mối; hàng thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia.” “Và điều chi lành thì giữ lấy.” Đức Chúa Trời đang phán, biết rằng thời đại mà chúng ta đang sống, rằng hội thánh sẽ có tính rất chính trị, cho đến nỗi họ để cho mọi thứ, mọi người, đi vào; miễn là họ có tên trong sổ giáo hội, họ là những thuộc viên, họ được dự tiệc thánh.

⁸⁸ Và Kinh Thánh nói, “Kẻ nào ăn và uống nó, không xứng đáng, thì phạm tội với thân thể và Huyết của Chúa.”

Thánh Giảng, chương thứ 13, Chúa Jêsus phán.

⁸⁹ Cô-rinh-tô Nhi chương thứ 11, Phao-lô đã nói, nhiều năm sau, rằng, “Kẻ nào ăn và uống điều này, một cách không xứng đáng, sẽ phạm tội với thân thể và Huyết của Chúa. Hãy để một người tự

xét lấy mình,” ông nói, “trước khi người đó nhận lấy.” Tôi đang trích dẫn Kinh Thánh. Đúng vậy. “Kẻ nào ăn và uống, cách không xứng đáng, tức là ăn và uống sự rửa sả cho chính mình, vì không phân biệt thân thể của Chúa. Và vì có đó nhiều người đau ốm và yếu đuối trong vòng anh em, và lắm kẻ ngủ.” Hãy tin chắc rằng anh chị em đang đứng đúng đắn với Đức Chúa Trời.

⁹⁰ Ở đây nó ở trong hình bóng, mà, không ai ngoài những người được cắt bì! Cho dù người đó có trung tín đến đâu, người đó đã giúp đỡ giáo hội Do Thái nhiều như thế nào đi nữa; người đó phải là một người tin đạo, phải là một tín đồ thật sự đã được cắt bì, trước khi người đó có thể dự tiệc thánh, hay ăn lễ vượt qua. Ồ, thật hôm nay chúng ta đã đi sai đường biết bao!

⁹¹ Vậy thì, chúng ta hãy đi nhanh lên. Và Đức Chúa Trời đã mang họ ra tối nay. Bây giờ chúng ta đang lật đến câu thứ 13 của chương 14.

⁹² Đức Chúa Trời đã ban cho họ Trụ Lửa để đi trước họ. Tôi nghĩ họ đã có bức tranh ở đây, tối nay. Và tôi nói điều đó với sự tôn kính. Theo quan điểm trung thực của tôi, trong khi chúng ta ở đây trong nhóm này tối nay, tôi tin Điều đó ở với chúng ta tối nay. Cũng Trụ Lửa đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên, đang đi trước chúng ta, thực hiện những dấu kỳ phép lạ giống như vậy. Và bất cứ giáo sư nào ở đây, hay học giả Kinh Thánh, đều biết rằng Thiên sứ đã đi theo Y-sơ-ra-ên và hướng dẫn họ đến miền đất hứa, là Thiên sứ của Giao ước, là Chúa Jêsus Christ.

⁹³ Và, ngày nay, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi” đang đi theo trước nhóm này mà anh em muốn gọi là thánh quá máu, nếu anh em muốn. Được rồi. Cứ tiếp tục, dẫn đầu từ chiến thắng này đến chiến thắng khác! Ngợi khen Đức Chúa Trời!

⁹⁴ Trong các dân, trong thời của họ, họ bị khinh thường và bị ghét bỏ và bị chối bỏ, và bị các nước từ chối, và bị gọi mọi thứ.

⁹⁵ Ngày nay cũng vậy, với tín đồ thật. Anh em, trong các giáo hội của mình, anh em biết đấy, khi anh em đứng về phía Đấng Christ và nói cho Lễ thật, cả hội thánh nói, “Hãy nhìn người ấy kia! Anh ta bị mất trí. Anh ấy bị điên rồi.” Thấy không?

96 Đừng để ý đến điều đó. Cứ đi tiếp. Bây giờ tất cả các bạn đều được trang bị. Và Huyết đang đi trước anh em; Đức Thánh Linh đang dẫn dắt anh em. Cứ tiếp tục di chuyển. Đừng quan tâm đến những gì người nào nói với anh em. Nhìn thẳng lên Đồi Sọ, và tiến lên. Hình bóng đẹp đẽ!

97 Bây giờ, họ đã đi ra, đi qua, và đã... Và bây giờ để ý, sự cứu chuộc bằng huyết đã mang họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, bây giờ họ phải có điều gì khác bây giờ để đưa họ vào trong xứ. Bây giờ họ chỉ mới bắt đầu khởi hành. Họ đã đi ra, chịu phép cắt bì, đến dưới huyết, và trên đường đi. Bây giờ họ đã có điều gì đó. Họ đang đi dọc theo đó, biết rằng họ đã vượt qua sự chết mà đến với sự sống; biết rằng họ có Sự sống Đời đời.

98 Nhưng họ ở đây, đang đến bây giờ, và khó khăn bắt đầu dấy lên. Ở đây quân đội của Pha-ra-ôn đến, đuổi theo họ, để bắt lấy họ. Sự rắc rối xảy ra.

99 Hãy lắng nghe! “Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực của chúng ta, một sự giúp đỡ sẵn sàng trong lúc gian truân.” Ồ, tôi hy vọng anh em thấy điều này. Thấy không? Nó đây này. Biết... Nhưng, hãy lắng nghe, câu thứ 13 nào.

Và Môi-se bèn nói cùng dân sự rằng, Các ngươi đừng sợ...

100 Tôi thích điều đó. Sau khi Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, Lời Ngài luôn luôn, “Đừng sợ.”

101 Đó là những gì nan đề với Hội thánh ngày nay, khiến anh em sợ hãi đến chết rằng mình sẽ thất bại. Làm sao anh em có thể thất bại khi anh em ở trong Đấng Christ? Anh em không thể thất bại. Anh em có Sự sống đời đời. Tất cả ma quỷ trong địa ngục không thể lay chuyển anh em. Anh em có Sự sống đời đời. Chúa Jêsus đã phán vậy. Vì vậy đừng sợ thất bại.

102 Anh em nói, “Ồ, tôi sợ tôi sẽ trở nên cuồng tín.” Tôi thà có một chút cuồng tín hơn là ngồi yên và không làm gì cả. Tôi chắc chắn vậy. Một người sẽ làm điều gì đó...

103 Người ta kể về việc Ballard ở trên đây, một người đến xin việc từ ông ta, và ông ấy nói, “Hãy ký tên vào đây.” Anh ta đã lấy bút chì của mình, để ký. Ông ấy nói, “Cục tẩy của anh ở đâu?”

Nói, “Tôi không...không phạm lỗi.”

Ông nói, “Tôi không thể dùng anh; anh sẽ không làm gì cả.”

¹⁰⁴ Đúng vậy. Anh em không phạm sai lầm, anh em không—anh em không làm gì cả. Chúng ta hãy đi thôi, thưa anh em. Hãy đứng lên và đi. Tôi thích Longfellow ở đó:

Đừng kể với tôi, bằng bài hát thê lương,
 Đời sống chỉ là một giấc mơ trống không!
 Và linh hồn chết đi ngủ một giấc ngon lành,
 Và các sự vật dường như không phải là chúng.

Nói:

Vâng, đời là thật! Và đời là tha thiết!
 Và mộ bia không phải là mục tiêu của nó;
 Ngươi là bụi, hãy trở về cát bụi,
 Không được nói về linh hồn.

Chúng ta hãy đứng lên và làm việc,
 Với một tấm lòng vì bất kỳ sự tranh đấu nào.
 Đừng giống như những gia súc câm, bị lừa!
 Hãy là một anh hùng!

¹⁰⁵ Đừng chờ đợi người ta thuyết phục bạn đến với Đấng Christ. Hãy đứng như một người nam hay một người nữ, tin nhận Ngài, và bước về phía trước trong chiến thắng. A-men. Đó là những gì Đức Chúa Trời muốn, những người lính vạm vỡ, sẵn sàng. Anh em có thể không, nặng gần bảy mươi ký, nhưng anh em vẫn có thể dũng cảm, thưa anh em, và đầy năng lực, nếu anh em cứ để cho Đức Chúa Trời thi hành đường lối của Ngài. Tôi đã thấy người đàn ông nặng gần một trăm ký, không có một chút nam tính nào trong họ. Đúng vậy. Được rồi. Để ý.

*...Mô-i-se nói với dân sự rằng, Đừng...sợ, hãy đứng yên,
 rồi ngày nay nhìn xem sự cứu rỗi của CHÚA,...*

¹⁰⁶ Tốt đấy. Cứ tiến lên. Đừng sợ hãi về điều gì cả. Nếu bạn đã tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của mình, hãy tiếp tục.

¹⁰⁷ “Anh Branham, tôi muốn được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Cứ tiếp tục di chuyển. Đừng sợ.

108 Anh em nói, “Bây giờ tôi bị ốm, Anh Branham à. Tôi không thể đi xa hơn nhiều.” Đùng một mỗi. Cứ tiếp tục di chuyển; thấy sự cứu rỗi của Chúa chúng ta! Hãy chấp nhận nó. Cứ tiếp tục.

109 “Nó sẽ ra sao? Bác sĩ đã từ chối tôi.” Bây giờ, người đó đã làm hết sức mình, nhưng Đức Chúa Trời chưa làm hết sức mình. Đúng vậy.

110 Chờ một chút, hãy lắng nghe người nói bây giờ. Được rồi.

...CHÚA, mà Ngài sẽ tỏ cho anh em thấy ngày nay: vì những người Ê-díp-tô (những kẻ chỉ trích, lẽ thật...kẻ phá rối)...

111 Nói, “Anh Branham, giá như tôi có thể bỏ thuốc lá! Giá như tôi có thể cứ bỏ uống rượu! Giá như tôi có thể bỏ tội ăn cắp của mình! Nếu tôi có thể bỏ việc làm *điều này, điều kia, và điều nọ.*” Đùng một mỗi. Cứ bước tiếp. Đức Chúa Trời sẽ chăm sóc phần còn lại của nó.

112 “Nếu tôi biết tôi có thể làm điều đó, Anh Branham, tôi sẽ tin nhận Đấng Christ ngay bây giờ.” Đùng lo lắng. Tiến lên. Cứ tiếp tục. Anh em sẽ thấy sự cứu rỗi của Chúa!

...vì những người Ê-díp-tô mà các người đã thấy ngày nay, các người sẽ không còn thấy lại họ nữa. (A-men. Nó sẽ được giải quyết, sau một thời gian ngắn.)

CHÚA sẽ chiến cự cho các người, và các người sẽ là một... cứ giữ yên lặng.

Và CHÚA phán cùng Môi-se rằng, Sao người kêu van ta? hãy bảo với dân Y-sơ-ra-ên, rằng họ cứ đi lên: (Tôi thích điều đó.)

113 Đùng cố nói, nói, “Ồ, tôi đã gia nhập giáo hội, cách đây mười năm, Anh Branham à. Tôi là một thành viên trung tín tốt.” Điều đó tốt; Tôi đánh giá cao điều đó. Nhưng chúng ta hãy tiến lên, tối nay. Đức Chúa Trời đang hành động. Những người ngày nay, ở đây, họ quay trở lại, họ nói, “Ồ, bây giờ...”

114 Khoa học, cách đây một trăm năm mươi năm; có một nhà khoa học ở Pháp, mà nói, “Nếu một người từng đi với tốc độ khủng khiếp ba mươi dặm một giờ, lực hấp dẫn sẽ đưa anh ta ra khỏi trái đất, và anh ta sẽ chết.” Hừm! Ba mươi dặm một giờ?

Anh ấy đang đi khoảng một ngàn sáu trăm dặm một giờ hiện nay. Anh em không bao giờ nghe khoa học nhắc về người đó. Ông đã ổn trong thời của mình, nhưng họ đang sống trong một thời khác. Đúng vậy.

¹¹⁵ Nhưng, những thầy giảng chúng ta, ồ, không. “Sự chữa lành Thiên liêng à? Bây giờ hãy để tôi xem những gì—những gì Thánh Moody, Finney, Knox, Calvin, một số người trong họ đã nói về Nó.” Họ đã sống ổn trong thời của họ. Nhưng chúng ta đang tiến lên, đang tiến về phía trước. Chúng ta đã có điều gì đó khác.

¹¹⁶ Chúa Jêsus đã phán, trong câu chuyện ngụ ngôn ở đó, về người gieo giống, khi người gieo giống đi ra và gieo hạt giống. Và một số...Kẻ thù đến gần và gieo một ít cỏ dại vào lúa mì. Ngài phán, “Hãy để chúng lớn lên cùng nhau.”

¹¹⁷ Anh em luôn chỉ ra thế giới đang trở nên độc ác như thế nào, nhưng anh em không thấy Hội thánh đang trở nên quyền năng như thế nào, cùng một lúc. Nó đang đứng dậy, đứng trên cánh đồng. Ồ, Nó là một bầy nhỏ, nhưng, thưa anh em, Đức Chúa Trời ở cùng Nó. Và Nó sẽ chiến thắng chắc chắn như Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết. A-men. Hội thánh của Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ thất bại. “Các cửa âm phủ sẽ không thắng được Nó.” Đã tỏ cho thấy họ sẽ chống lại Nó, nhưng họ không thể thắng được. Hội thánh sẽ chiến thắng, qua Huyết của Chúa Jêsus Christ, với một cuộc diễu hành chiến thắng. Tôi khẳng định một điều này, rằng Đức Chúa Trời sẽ có một Hội thánh không có vết, không nhăn, hay tí vết. A-men. Tôi rất vui về điều đó.

¹¹⁸ “Bây giờ, nếu tôi ở trong Hội thánh đó, a-men! Anh Branham, làm thế nào anh vào được Nó? Bằng thư à?”

Không.

“Làm thế nào anh em vào được Nó?”

Bởi sự Sanh ra, được sanh ra trong Nó!

¹¹⁹ Tôi đã ở trong gia đình Branham, sẽ là bốn mươi lăm năm, ngày thứ sáu của tháng Tư sắp đến này, và họ không bao giờ mời tôi gia nhập gia đình họ. Tôi được sinh ra là một Branham. Tôi sẽ luôn là một Branham.

120 Tôi được sinh ra là một Cơ-đốc nhân, trong Chúa Jêsus Christ. Tôi sẽ là một Cơ-đốc nhân, bởi vì Đức Chúa Trời đã định trước điều đó, bởi sự tuyển chọn. Ngài đã kêu gọi chúng ta, qua ân điển của Chính Con yêu dấu của Ngài. Chúng ta đã tin nhận Ngài và có Sự sống Đời đời. “Bằng một cái bắt tay chẳng”? “Bởi một tư cách thành viên chẳng”? “Bởi một lá thư chẳng”? “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta được báp-têm vào trong một Thân thể, Chúa Jêsus Christ,” và ở đó trở nên những công dân của Vương quốc.

121 Hôm nay tôi đã suy nghĩ, khi tôi đi cầu nguyện, rằng cách mà đây là thời đại mà chúng ta sẽ phải khai trình. Tôi sẽ không phải trả lời cho thế hệ trước tôi, hay thế hệ sau tôi. Nhưng, trong sự Phán xét, tôi đứng với thế hệ này. Và tôi nói, “Hãy nhìn ở đó, bức tranh một người phụ nữ trên bảng hiệu, đang uống bia, thứ gì khác, nói cô ấy bị ‘khó thở,’ hay điều gì đó.” Tôi nói, “Vâng, và cũng không còn Sự sống vậy.” Được rồi. Thế đấy. Tôi nói, “Thật hổ thẹn!”

122 “Với tất cả sự giảng dạy,” tôi nói, “đôi khi dường như,” tôi nói với vợ tôi, tôi nói, “đôi khi nó dường như không ích lợi chút nào. Nhưng anh phải là tiếng nói cảnh báo, dù sao đi nữa, bất kể người ta làm gì về điều đó. Anh phải rao giảng Phúc âm, dù sao đi nữa, và làm chứng cho sự sống lại và Quyền năng của Chúa Jêsus Christ.” Hãy để cho họ lìa bỏ Nó, và quay lưng lại; Đức Chúa Trời sẽ phán xét họ tại sự Phán xét vì điều đó. Tôi chỉ chịu trách nhiệm về việc rao giảng, và những mục sư truyền đạo khác cũng vậy, là những người rao giảng Phúc âm.

123 Bây giờ, tôi thật sự yêu mến Điều đó. Để ý, “Hãy đi về phía trước nào,” và anh em sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng, hãy lắng nghe, câu thứ 16 nào. Chúng ta đọc điều này.

Nhưng hãy giơ...cây gậy lên,...

124 “Cây gậy,” đó là cây gậy phán xét. Vậy thì, đó không phải là cây gậy của Môi-se. Đó là cây gậy của Đức Chúa Trời. Nếu anh em để ý, Môi-se, ông lấy cây gậy đó, ông giơ nó lên như thế này, bọ chết bay đến. Ông giơ gậy trên mặt nước, nước biến thành máu. Đó là cây gậy phán xét của Đức Chúa Trời. Và cùng một cây gậy đó...Hãy nắm lấy nó! Cũng cây gậy đó là thứ mà ông đã dùng để

đập vào tảng đá; và một kẽ nứt xuất hiện phía tảng đá, và nước chảy ra từ tảng đá.

125 Bây giờ, tảng đá đó là Đấng Christ, và đó là sự phán xét của Đức Chúa Trời. “Ngày nào người ăn, ngày đó người chết.” Đánh đập Đấng Christ tại Đồi Sọ, và đã trả giá bằng cái chết thống khổ, cay đắng đó. Không người nào, không bao giờ có thể mô tả nó là gì, hoặc sẽ không bao giờ. Ở đó Đức Chúa Trời đặt mọi sự phán xét Thiêng liêng trên Ngài, và đập vào hông Ngài, khi từ bên hông Ngài xuất ra nước và Huyết và Thánh Linh, cho sự cứu chuộc của chúng ta.

126 Cách mà người ta vẽ bức tranh của Ngài, đôi khi, với một chiếc áo choàng chung quanh Ngài, hay điều gì khác, trên thập tự giá. Điều đó không phải vậy. Họ đã lột trần Người đó, dùng mọi thứ xấu xa, thô tục mà họ có thể; nhưng Ngài phải chịu. Ngài đã ở đó, là đấng cao nhất và trung tín nhất trên thế giới, đã từng có hoặc sẽ có. Và rồi phơi bày, trần truồng, trên thập tự giá; bị thương, bị đánh, chảy máu; những lời nhạo báng phun ra vào mặt Ngài; một mào gai nhạo báng trên đầu Ngài. Nhưng đó là khi Ngài đã chiến thắng sự chết, âm phủ, tội lỗi, bệnh tật, và mô mả, và đã trả giá cho tất cả chúng ta.

127 Đôi khi, người ta thường nói, “Đó là nơi Ngài đã lấy nọc độc ra khỏi sự chết.” Đó là nơi Phao-lô đã nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu?”

128 Tôi đã được kể rằng nhiều côn trùng, ong và các thứ, chúng có vòi, và chúng có chất độc, với nó. Nhưng một lần chúng chích, chúng mất nọc độc của mình.

129 Sự chết đã có một vết chích trong đó, một lần; nhưng Đấng Christ, trên Đồi Sọ, đã lấy nọc độc ra khỏi sự chết. Ha-lê-lu-gia! Ô, khi tôi nghĩ về điều đó! Ở đó Ngài đã rút nọc độc ra khỏi sự chết, cho tôi và các bạn, tất cả nọc độc của sự chết.

130 Phao-lô nói, khi họ định chặt đầu ông, trong nhà tù Rô-ma, ông nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu?” Được hưởng về Đồi Sọ, và đó là nơi mà cái nọc được lấy ra khỏi sự chết. “Hỡi mô mả, sự thẳng của mày ở đâu?” Ông nói, “Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời,

đã ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta.” A-men. Được rồi.

...cây gậy lên (sự phán xét), và đưa nó ra...bao phủ biển—biển, và phân rẽ nó ra: và dân Y-sơ-ra-ên sẽ đi trên đất khô qua giữa biển.

Và Ta, kìa, Ta sẽ làm cứng lòng dân Ê-díp-tô, và họ sẽ đi theo các người: và Ta sẽ làm rạng danh Ta trên Pha-ra-ôn, và trên hết thủy đạo binh của người, và trên những binh xa, và trên những lính kỵ của người.

Và người Ê-díp-tô sẽ biết rằng Ta là CHÚA, và Ta đã được rạng danh Ta lên trên Pha-ra-ôn, và trên những binh xa của người, và trên những lính kỵ của người.

Và thiên sứ của Đức Chúa Trời...

131 Hãy lắng nghe! Hãy siết chặt dây nịt lại bây giờ. “Và Thiên sứ của Đức Chúa Trời, đã đi trước trại quân của Y-sơ-ra-ên,” Ngài vẫn còn ở đây.

...thiên sứ của Đức Chúa Trời, mà đã đi trước trại quân của Y-sơ-ra-ên, lộn lại đi phía sau họ; còn trụ mây vốn đi từ trước mặt họ, và đứng đằng sau họ: (hay là, đi lên từ đây, và đứng trở lại đây; một sự đi lại giữa lúc hoạn nạn.)

132 Khi hoạn nạn bắt đầu đối mặt với bạn, sự đau ốm trên mọi bàn tay, bệnh tật, Thiên sứ của Đức Chúa Trời đến gần, đi ra giữa anh em và bệnh tật, và đứng đó trên đường đi, một sự thách thức anh em nhận lấy Lời Đức Chúa Trời.

133 Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên lời hứa, rằng họ sẽ đi vào xứ. Có lẽ, có một triệu người, đến, đuổi theo họ và họ kiệt sức, và hạ gục họ, giống như một đám thú vật. Nhưng Thiên sứ của Chúa, Đấng đã ở đó để mang họ đến miền đất hứa, đứng lên từ trại và đi và đứng giữa họ và nguy hiểm.

134 Ha-lê-lu-gia! Ngài vẫn làm điều đó. Ngài sẽ mở đường.Ồ, tôi thật yêu Ngài vì điều đó, còn anh chị em? Ngài sẽ mở đường cho mọi người đau đang ngồi ở đây ngay bây giờ. Ngài đã mở đường rồi, và Ngài đang đứng giữa anh em và hoạn nạn.

135 Và tôi biết Ngài đang ở đây ngay bây giờ. Anh em có thể gọi tôi là kẻ cuồng tín nếu anh em muốn; Tôi không chịu trách nhiệm về những gì anh em nói. Nhưng tôi chịu trách nhiệm về những gì tôi nói, trước Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài là Đấng đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên, nếu tôi đã đoán xét nó đúng, trên Ánh sáng đó mà anh em thấy tối nay, hay nhìn thấy trên bức tranh đó. Tôi cho rằng họ đã đưa chúng ra tối nay. Cũng Thiên sứ đó của Đức Chúa Trời đang ở trong tòa nhà này ngay bây giờ, để làm hoàn toàn chính xác những gì Chúa Jêsus đã làm trong thời đó. Ngài ở đây để xác nhận. Đúng những gì Ngài đã làm lúc đó, thì Ngài hiện có, và sẽ luôn luôn giống như vậy. Thiên sứ của Đức Chúa Trời, đang di chuyển lên để đứng giữa chúng ta và bệnh tật, đứng giữa chúng ta và sự chết.

136 Không lạ gì Đa-vít đã nói, “Vâng, dầu tôi đi qua trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa gì: vì Chúa ở cùng tôi.” Chắc chắn.

137 Đứng ở đó, Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đi trước trại quân của Y-sơ-ra-ên, rồi đi trở lại, và đi và đứng giữa họ và kẻ thù.

138 Và Thiên sứ của Đức Chúa Trời đang đứng, tối nay, giữa mỗi cá nhân ở đây và kẻ thù. Tôi biết tôi đang nói về điều gì. Tôi biết, trong khi đang đứng ở đây bây giờ trên bục giảng, trước nhóm người nhỏ bé này tối nay, tôi biết rằng Đức Chúa Trời đã hạ mình, giáng xuống từ sự Vinh hiển, và đang đứng trong tòa nhà này bây giờ. Nếu anh em chỉ dám đi ra dựa trên Lời Đức Chúa Trời, xem thử Ngài có hành động trước anh em không. Hãy xem.

139 Và Nó đến giữa trại quân và những người Ê-díp-tô. Ngài đang đến giữa anh chị em và bệnh tật của anh chị em. Ngài đang đứng giữa anh chị em và tội lỗi của anh chị em, ngay bây giờ. Tại sao? Chúng ta đang ở trong cuộc xuất hành của Hội thánh. Ê-díp-tô luôn luôn được gọi là thế gian, và khi Y-sơ-ra-ên ra khỏi...Hãy nhớ, họ là những thành viên giáo hội ở dưới đó. Nhưng sau khi huyết và sự chuộc tội đã được thực hiện, họ trở nên những người chịu phép cắt bì của Đức Chúa Trời.

140 Và phép cắt bì, ngày nay, là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. “Tất cả,” Ê-tiên nói, “tất cả các người chưa chịu cắt bì lòng và tai, tại sao các người cứ nghịch lại Đức Thánh Linh hoài? Như tổ phụ các người đã làm, các người cũng làm vậy.” Đức Thánh

Linh đã cất bị trong lòng, cất bỏ những điều thuộc về thế gian. Nó đã từng là giáo hội thánh khiết thời xưa đã sống như nó, hành động giống như nó, sống giống như nó. Nhưng, ngày nay, nó giống như phần còn lại của thế giới. Đó là một sự ô nhục. Chúng ta đã hạ những thanh chắn xuống.

¹⁴¹ Anh Spurgeon xưa thường nói, một người bạn thầy giảng Giám Lý cũ của tôi, thường hát một bài:

Chúng ta hạ những thanh chắn xuống, chúng
ta hạ những thanh chắn xuống,
Chúng ta thỏa hiệp với tội lỗi.
Chúng ta thả những thanh chắn xuống, chiền
đi ra,
Những con dê vào trong như thế nào?

¹⁴² Bởi vì anh em đã hạ thanh chắn xuống! Chính là điều đó. Anh em hạ thấp tiêu chuẩn sống của Cơ-đốc nhân, bởi vì các thần học viện đã áp ra một số thầy giảng và sai họ đi xuống để thỏa hiệp với Lẽ thật. Nhưng Đức Thánh Linh luôn ở đó để định tội, và tối nay đang đứng giữa người tin và những thứ thuộc về thế gian. A-men.

Và nó đến giữa trại quân và dân Ê-díp-tô và trại dân Y-sơ-ra-ên; và nó là một đám mây của sự tối tăm đối với họ, nhưng nó đã ban ánh sáng vào ban đêm cho những người này: để người này không đến gần người kia suốt đêm.

¹⁴³ Nhìn xem, điều tương tự đã được ban cho nhóm tín hữu này, Ánh sáng, đang làm họ bị mù.

¹⁴⁴ Được rồi, hãy mặc áo khoác chịu chấn động của anh em vào. Nó đến đây này. Hãy xem, mọi người mà chối bỏ Ánh sáng trở nên mù và bước đi trong bóng tối bởi vì anh em không chấp nhận Sự sáng. A-men. Đức Chúa Trời sai đến những mục sư truyền đạo giảng Phúc âm. Ngài ban những dấu kỳ phép lạ đến giữa con người, để chứng thực Nó là Lẽ thật; và con người chối bỏ Nó, không có gì còn lại ngoài sự tối tăm cho anh em. Hãy bước đi trong Sự sáng trong khi Sự sáng đang chiếu sáng, bởi anh em của tôi. Hãy nhận lấy Sự Sáng. Đấng Christ là Sự Sáng. Ngài đã đến để mang Sự Sáng đến với anh em. Nhưng những người chối

bỏ Sự Sáng đã nhận lấy sự tối tăm. Và mọi người nam và người nữ, tối nay, những người chối bỏ Sự Sáng, bước đi trong bóng tối, không biết mình đang đi đâu. Người đó đang đi loạng choạng khá tốt, được dân chúng ưa thích, nhưng tự hỏi làm thế nào người đó đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁵ Để ý điều đó! Thật là một điều kỳ diệu ở đây. Ngài là Sự Sáng đối với một người, và sự tối tăm đối với người kia. Dân Y-sơ-ra-ên, lúc đó, sau khi Môi-se cầu nguyện, họ có thể nằm xuống trong sự bình an. Bây giờ hãy xem.

Và Môi-se giơ tay ra trên biển; và CHÚA dẫn trận gió đông thổi mạnh đến đùa biển lại trọn cả đêm, và làm cho biển thành một vùng đất khô hạn, và các dòng nước bị phân rẽ.

Và dân Y-sơ-ra-ên đi tới giữa biển như trên mặt đất khô:...

¹⁴⁶ Nếu anh em để ý, trong khi dân Y-sơ-ra-ên, đã ra khỏi bóng tối và tiếp nhận Ánh sáng, khi họ gặp rắc rối, Ánh Sáng quay trở đầu lại. Và họ đã ngủ suốt đêm. Và trong khi họ đang ngủ, Đức Chúa Trời đang ban đến một cơn gió, thổi qua biển, mở ra một lối thoát.

¹⁴⁷ Ha-lê-lu-gia với Chiên Con! Tôi rất vui vì tôi đã được đây đây Đức Thánh Linh, tối nay. Trong khi chúng ta đang ngủ, vui mừng, yên nghỉ trong lời hứa của Đức Chúa Trời!

¹⁴⁸ Đức Chúa Trời đã hứa với họ, để mở ra một con đường trốn thoát. Và trong khi họ đang yên nghỉ trên lời hứa này, Đức Chúa Trời đã ở dưới đó, trước họ, mở ra một con đường.

¹⁴⁹ Mỗi người nam và người nữ, tối nay, mà sẽ tin nhận Chúa Jêsus Christ trên những cơ sở đó; Đức Thánh Linh, trong khi anh em ngủ, trong khi anh em đang yên nghỉ trong lời hứa của Ngài. Có lẽ anh em là người tàn tật; có lẽ anh em bị mù; có lẽ anh em không thể nghe; có lẽ anh em không thể thấy được; có lẽ anh em bị ốm; bệnh tim, ung thư, hoặc điều gì đó, sắp chết. Hãy chấp nhận Ánh sáng, tối nay, và yên nghỉ trên Nó.

¹⁵⁰ Và ngọn gió, đến như cơn gió thổi ào ào vào Ngày lễ Ngũ tuần, sẽ di chuyển xuống qua đó và mở ra một con đường cho anh em,

ha-lê-lu-gia, rằng anh em sẽ vượt qua ngay thung lũng bệnh tật đó, đi lại ngay trong vùng đất khỏe mạnh lần nữa. Anh em sẽ đi qua ngay vùng đất của những tôn giáo lạnh lùng, hình thức, bị xiềng xích, lãnh đạm đó; để đến với một Đức Thánh Linh đầy dẫy, hạnh phúc, vui mừng, tấm lòng đầy sự vui mừng.

¹⁵¹ Đức Chúa Trời tỏ cho thấy quyền năng của Ngài, và đang tỏ cho thấy điều đó. Xin lỗi, tôi đang bắt đầu nói quá lớn. Cho thấy tỏ sự cứu chuộc bởi quyền năng. Ngài đã cho thấy huyết trở lại ở đó, về một điều. Ngài đã tỏ cho thấy quyền năng của Ngài ở đây, bởi Huyết Ngài, qua sự cứu chuộc. Đã tỏ cho thấy quyền năng của Ngài để thoát khỏi sự chết, qua huyết. Ngài đã tỏ cho thấy quyền năng của Ngài để làm một con đường trốn thoát, bởi sự cứu chuộc của quyền năng.

¹⁵² Và, ngày hôm nay, anh em là những người đã tin nhận, amen, anh em là những người đã tin nhận Huyết của Chúa Jêsus Christ, để tẩy sạch anh em khỏi tội lỗi, quyền năng của Đức Thánh Linh là ở đây để dẫn dắt anh em đến với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Quyền năng của Đức Chúa Trời ở đây để biến đổi anh em từ bệnh tật thành khỏe mạnh. Đức Chúa Trời, đang hành động, trong cuộc xuất hành của Hội thánh Ngài! Nó đang đến đầy hứa hẹn, nơi mà Đức Chúa Trời sẽ thêm góp lại, sau một thời gian ngắn, hạt của Ngài. Tuyệt vời, ra khỏi bóng tối, vào trong Ánh sáng kỳ diệu! Thật chúng ta yêu thích điều đó biết bao! Thật tôi thích! Thật điều đó có ý nghĩa với linh hồn tôi, tối nay! Thưa các bạn, các bạn...

¹⁵³ Tôi đã nói chuyện với một người đàn ông ngày hôm nay, người vừa gặp tôi trong khi tôi ở bên ngoài. Và anh ấy nói, “Tôi đang cố gắng nói với mọi người.” Nói, “Tôi đã thay đổi rất nhiều, Billy à, từ khi anh còn là một đứa trẻ.” Nói, “Anh thường đến và nói với tôi, tại nơi làm việc của tôi, rằng tôi phải đến ngay với Đức Chúa Trời, tôi phải sống đúng với Đức Chúa Trời.” Và nói, “Tôi hầu như đã cười nhạo anh. Nhưng,” nói, “Billy, mọi thứ đã thay đổi bây giờ.” Nói, “Bây giờ tôi biết anh nói về điều gì.”

Tôi nghĩ, “Ngợi khen Đức Chúa Trời!”

¹⁵⁴ Anh ấy nói, “Tôi cố gắng nói với những người khác về điều đó,” và nói, “họ sẽ thay đổi chủ đề và đi nói về một tờ báo hay

điều gì đó buồn cười. Ồ, không phải tôi. Người kế tiếp này ở góc phố, anh ta có thể chết. Anh ấy là người kế tiếp. Có lẽ số của anh ấy là số kế tiếp, không biết là số kế tiếp của ai.” Nó có thể là của bạn, tối nay, thưa bạn. Đây có thể là lúc Đức Chúa Trời kêu gọi bạn.

¹⁵⁵ Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh vĩ đại, đang đứng đây tối nay, giữa sự chết và Sự Sống; đứng ở đây tối nay, giữa bệnh tật và sức khỏe. Tôi biết tôi nói về điều gì. Đúng vậy. Ngay bây giờ, cùng một Đức Thánh Linh mà anh chị em cảm thấy bây giờ, mỗi người được tái sinh đều cảm thấy Thánh Linh đó ở trong chỗ này. Anh em không thể tránh được nó. Nếu anh em có Sự sống nào, anh em biết Nó ở đó. Được rồi.

¹⁵⁶ Thật giống như một nam châm, khi nó...Khi một nam châm lớn đang đến gần vật liệu, nó bắt đầu di chuyển và bị kéo đi, (tại sao?) nó đến gần hơn. Giống như một thanh nam lớn đi xuống, ở trên đây, lần nọ, tại Hammond, Indiana. Tôi đang nhìn họ lấy những mảnh vụn, trên sàn nhà. Họ đã kéo một đòn bẩy lớn; xuống đến một thanh nam châm lớn. Và họ đã có tất cả những mảnh vụn bị quét ra giữa nền nhà. Và khi nó đi qua, tất cả những mảnh vụn đó đã bị cục nam châm hút vào, sắt, đi thẳng lên và đi với nam châm, ra ngoài. Và họ khử từ trường nó, thả nó vào trong vòm đúc, và đúc nó lần nữa. Có rất nhiều mảnh vụn nhôm còn lại. Tôi nói, “Tại sao chúng không đi?”

Ông ấy nói, “Chúng không bị nhiễm từ tính với nam châm.”

¹⁵⁷ Tôi nói, “Ngợi khen Đức Chúa Trời.” Tôi nói, “Tại sao những mảnh này, không đi xuống đây, miếng sắt này?”

Nói, “Nếu anh để ý, nó trôi xuống.”

¹⁵⁸ Và điều đó gần giống như nhiều người tối nay, thưa các bạn. Anh em đã trở thành một thành viên giáo hội, nhưng không bị từ tính bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Rồi anh em để điều gì đó cùm bạn lại, sự khác biệt nào đó, ngăn cản bạn.

¹⁵⁹ Nhưng một trong những ngày này, có một nam châm vĩ đại đến từ phương Đông, được gọi là Con Đức Chúa Trời, mà sẽ quét qua vùng đất này. Và mọi người đã chết trong Đấng Christ sẽ sống lại với Ngài, để đi nơi xa kia. Và những thân thể già nua này sẽ

được biến đổi và trở nên giống như Ngài, thành thân thể vinh hiển của Chính Ngài, nơi mà chúng ta sẽ sống mãi mãi, thoát khỏi bệnh tật, không còn tuổi già, thoát khỏi mọi thứ khác; và trong sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, được sống trong sự Hiện diện phước hạnh của Ngài mãi mãi. A-men. Đừng để điều đó làm anh chị em sợ hãi. Tôi cảm thấy sùng đạo ngay bây giờ. Tôi chắc chắn vậy. Được rồi.

160 “Vì tôi biết rằng đấng cứu chuộc tôi vẫn sống, và vào những ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất này; dầu những con sâu da hủy hoại thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời; đấng mà chính tôi sẽ thấy; mắt tôi sẽ nhìn xem, chứ không phải kẻ khác.”

161 Đừng nghĩ tôi điên. Tôi không điên. Nếu có, cứ để mặc tôi. Tôi sung sướng cách này hơn là tôi đã có cách khác. Vâng, thưa quý vị. Cứ để tôi ở lại cách này. Ồ, chắc chắn, “điên rồ,” đối với thế gian, vì, những điều mà thế gian gọi là điên rồ, Đức Chúa Trời gọi là phước hạnh. Anh em phải “mất trí,” với thế gian này, bởi vì (tại sao?) anh em không thuộc về thế gian này.

162 Khi anh em vượt qua lần ranh phân cách đó, anh em trở thành những công dân của Vương quốc Đức Chúa Trời. Ồ, chào ôi! Điều đó tốt như thế nào? Tại sao, anh em trở nên một tạo vật mới, (ồ, chào ôi) đã thay đổi từ con người này là những gì anh em có bây giờ. “Anh em bây giờ là các con trai của Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng ta đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời.” Không phải, “chúng ta sẽ là,” trong Thiên hi niên. Chúng ta bây giờ, ngay bây giờ chúng ta là con trai của Đức Chúa Trời. “Ngay bây giờ chúng ta đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời, trong Chúa Cứu Thế Jêsus,” không chỉ trong nhà thờ, “trong Chúa Cứu Thế Jêsus.”

163 Chúa Jêsus phục sinh đang ở đây. Ngài ở đây trong quyền năng của Ngài. Ngài ở đây trong quyền năng cứu chuộc của Ngài. Ngài ở đây cho cuộc xuất hành. Ngài ở đây để mang mọi thành viên hội thánh vào trong sự thông công với Ngài. Ngài ở đây để mang đến cho mọi tội nhân, cho dù anh em thấp kém thế nào đi nữa, Ngài ở đây để mang quyền năng của sự sống lại của Ngài

vào trong đời sống của anh em và làm cho anh em trở nên một tạo vật mới.

¹⁶⁴ Ở đây, cách đây vài năm, tất cả các tôn giáo trên thế giới đã gặp nhau, Tôi tin nó đã xảy ra ở Luân Đôn, nước Anh, hay nơi nào đó. Tôi không nhớ chính xác. Nhưng, khi tất cả họ đang nói về những giáo hội khác nhau, những người Hồi giáo, và đạo Phật, và mọi thứ. Một người nhỏ bé... một người mà đại diện cho giáo hội Thánh khiết nước Mỹ, John Witt, tôi tin, là tên của ông. Vì vậy khi ông đứng dậy, thì giờ của ông để nói, tất cả các tôn giáo đại diện trong sự nhóm họp lớn này, ông đã kể câu chuyện về Bà Maccabee, bà thật thấp kém thế nào; bị bắt ở Oklahoma, với điều xì gà trong miệng, lái xe... hay vi phạm luật tốc độ, đi qua các đường phố bằng xe ngựa. Bà đã gây ra rất nhiều vụ giết người, và quá ô uế, và rất xấu tính, cho đến nỗi, khi họ đi đến chỗ hắc ín và phủ lông cho bà, họ thậm chí không muốn đặt tay lên bà, vì sợ họ sẽ bị ô nhiễm.

¹⁶⁵ Và khi ông kể câu chuyện một cách đầy kịch tính như vậy, cho đến nỗi mọi người nghe đang ngồi ở cuối ghế của họ. Ông nói, “Thưa quý ông, thuộc về các tôn giáo của thế gian này, tôn giáo của anh có điều gì mà có thể làm sạch bàn tay của Bà Maccabee không?” Không ai nói một lời. Ông nhảy lên và đá gót chân vào nhau, và vỗ tay mình. Ông nói, “Huyết của Chúa Jêsus Christ sẽ không chỉ làm sạch bàn tay bà, nhưng Nó còn làm sạch lòng bà.” A-men. Đúng vậy.

¹⁶⁶ Huyết của Chúa Jêsus Christ sẽ lấy đi một gái điếm thấp hèn nhất ở Louisville, Kentucky, và tạo nên một quý bà, một vị thánh từ bà. Nó sẽ mang kẻ bán rượu lậu ra khỏi nơi xa kia, và tạo nên một quý ông, và một thánh đồ của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁷ Những người bạn của tôi, những công dân của Vương quốc, những người bạn của tôi ở Kentucky và Indiana, và xung quanh, anh em không nghĩ, tối nay, đã đến lúc anh em nghĩ về Đức Chúa Jêsus này, trước khi cơ hội cuối cùng của anh em bị mất đi không?

¹⁶⁸ Khi, anh em thấy Hội thánh đang đi trong cuộc xuất hành vĩ đại này, thấy Trụ Lửa dẫn đường trước chúng ta; đang đứng, thực hiện những phép lạ và dấu hiệu. Ngồi ở đây, tối nay, trong

tất cả quyền năng cứu chuộc của Ngài. Ngài ở đây để làm cho hoàn toàn, mọi tội nhân, để lấy lại mọi người sa ngã. Ngài ở đây để chữa lành mọi người đau.

169 Ngài là Phúc âm trọn vẹn. Và chúng ta rao giảng Phúc âm trọn vẹn; ăn Chiên Con khỏe mạnh. Hãy nướng Nó với Đức Thánh Linh, và biết rằng Nó thật ngon để ăn, vì Đức Thánh Linh đã phân chia cho chúng ta rằng Nó thật tốt lành. “Khá nếm biết, Chúa là tốt lành. Nó ngọt như mật ong nơi hòn đá.”

170 Đức Chúa Jêsus của chúng ta ở đây, trong tình yêu và quyền năng của Ngài, trong những ơn phước cứu chuộc vĩ đại của Ngài! Ô, thật Ngài đứng giữa hội thánh và tội lỗi, tối nay! Làm thế nào Ngài đứng giữa anh em và sự phán xét; đang chảy máu, đang cầu nguyện!

171 Ở đây cách đây không lâu, tôi đã bước vào một nơi trên đây ở Ohio, nơi tôi đã gần như bỏ qua quan điểm của tôi về sự phán xét. Tôi đã ăn ở một nhà hàng Dunkard nhỏ. Chúng tôi đã có một buổi nhóm tuyệt vời. Tôi đã phải ở lại nhiều dặm trong vùng quê, tại một nhà nghỉ nhỏ. Tôi đã ăn ở một nhà hàng Dunkard; những người tốt đẹp đáng yêu, và vào Chúa nhật họ đã đóng cửa và đi nhà thờ. Tôi phải đi ngang qua một nơi bình thường, nhỏ bé, bình thường của nước Mỹ để ăn bữa tối của mình.

172 Khi tôi bước vào cửa, trước sự ngạc nhiên của tôi, có một cảnh sát tiểu bang đang đứng với cánh tay ôm một cô gái, đang chơi đánh bài bằng máy tự động. Bấy giờ, cờ bạc là bất hợp pháp ở Ohio, và ở đó chính người làm luật cũng vi phạm luật pháp. Và có lẽ, một người đàn ông ở tuổi tôi, có lẽ đã kết hôn, với một gia đình ở đâu đó; với cánh tay anh ta ôm lấy một cô gái trẻ nào đó đang đứng đó.

173 Tôi nhìn lại phía sau nhà hàng, một số chàng trai đang ngồi phía sau đó, say xỉn, và một cô gái trẻ không hành động đạo đức chút nào. Tôi nhìn, đang ngồi xuống, phía bên phải của tôi ở đây, đến một quầy. Mà, tôi đã sẵn sàng để ngồi xuống.

174 Ngồi ở đó một bà lớn tuổi, khoảng năm mươi tám, sáu mươi tuổi, già như mẹ tôi; đang ngồi đó, da nhăn nheo hết, mặc bộ quần áo nhỏ xíu. Và, ồ, thật kinh khủng. Và móng chân của bà ấy

sơn màu tím, môi bà tô màu tím, cảnh tượng trông kinh khủng nhất mà anh em từng thấy. Tóc bà ấy cắt thật ngắn và tua rua như *thế*. Và bà đang uống rượu.

¹⁷⁵ Hai người đàn ông ngồi đó với bà, đang ngồi đó, trông kinh khủng, say xỉn, và một trong số họ đang nằm vắt ngang qua các đĩa trên bàn. Và khi họ xin lỗi, và đi ra phía nhà vệ sinh...

¹⁷⁶ Tôi đã đứng đó. Tôi nghĩ, “Ôi Chúa, làm sao Ngài có thể chịu đựng được điều đó? Làm sao Ngài có thể nhìn việc như thế? Khi mà, ngay cả trong lòng tôi, và tôi thật tội tệ hết sức, tuy nhiên, tôi vẫn tự hỏi liệu Sarah và Rebekah nhỏ bé của tôi sẽ phải lớn lên trong một thế hệ như vậy để thấy điều đó sắp đến không. Lạy Chúa, tại sao Ngài không xóa sạch nó khỏi mặt đất?” Tôi nghĩ, “Tại sao Ngài không làm điều đó, Chúa ôi?”

¹⁷⁷ Tôi ngồi xuống đó và bắt đầu khóc. Tôi đã thấy một khái tượng. Tôi đã thấy, như nó đã có, thế giới quay cuồng trong không trung, và có một cái móng đứng chung quanh thế giới đó. Và người nào đó đang nói với tôi, nói, “Đó là Huyết của Chúa Jêsus Christ, chung quanh khắp thế gian này, điều đó giữ cho Ngài khỏi hủy diệt nó. Nếu Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy tội lỗi, ‘Ngày nào người ăn nó, ngày đó người chết.’ Mỗi người dưới Huyết đó, có một...là một tác nhân đạo đức tự do, để nhận lấy sự lựa chọn của mình. Nhưng nếu anh em đã từng chết, và linh hồn của anh em bay lên vượt quá sự thương xót của Huyết đó, anh em đã bị phán xét rồi trước khi anh em đến đó. Không có gì còn lại cho anh em.”

¹⁷⁸ Rồi tôi nhìn thấy chính mình. Tôi đã thấy Chúa Jêsus của tôi đang đứng đó, với mào gai trên đầu Ngài, và những giọt nước mắt chảy xuống, trộn lẫn với máu, khi nó rửa sạch râu Ngài. Và tôi đã thấy tội lỗi của tôi đến trước mặt Ngài, và mỗi lần chúng sẽ đến trước mặt Ngài như thế, [Băng trống—Bt.]...cho đến khi Ngài lắc mạnh. Những chiếc gai nhọn sẽ đâm vào lông mày của Ngài, nhiều hơn. Ngài đi loạng choạng ngã về phía sau. Ngài nói, “Cha ôi, xin tha cho anh ta, anh ta không biết mình đang làm điều gì.” Và một lần nữa tôi sẽ làm điều gì đó, và rồi Huyết Ngài giống như tấm chắn trên xe, bảo vệ xe, một cái khiên che chắn tôi, kẻ không xứng đáng, khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời.

179 Và tôi đến với Ngài, chậm chạp, quỳ gối xuống với Ngài. Tôi nói...Nhìn xuống đó, nằm trước mặt tôi, và có một quyển sách tội lỗi cũ, và tên tôi được viết trên cùng. Tôi thưa, “Lạy Chúa, Ngài tha thứ cho con không?”

180 “Chắc chắn rồi,” Ngài phán, với đôi mắt triu mến; đưa tay về phía Ngài, lấy một ít Huyết ra, và viết trên đó, “Được tha.” Và ném nó lại Biển Quên Lãng. Ngài phán, “Bây giờ...”

Tôi thưa, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa.”

181 Ngài phán, “Bây giờ, Ta tha thứ cho người; còn người đang lên án bà ấy.” Ô, điều đó đã thay đổi bức tranh, đối với tôi.

182 Tôi—tôi ra khỏi điều đó. Tôi bước qua đó và ngồi xuống với bà ấy, và bắt đầu nói chuyện. Và bà đã có một số đời sống nặng nề trước đó. Tôi nói, “Bà chưa bao giờ là Cơ-đốc nhân sao?”

Bà nói, “Tôi đã lớn lên trong một gia đình Cơ-đốc nhân.”

Và tôi nói, “Điều gì đã xảy ra?”

183 Bà đã kể cho tôi nghe về một cuộc hôn nhân tồi tệ với chồng bà, và những đứa con như thế nào, và vân vân. Tôi nói, “Tất cả, trong tất cả những năm này, bà chưa bao giờ sống bình an kể từ khi bà gặp Đức Chúa Trời chứ?”

Bà nói, “Thưa ông, đó là sự thật.”

Tôi nói, “Bà không muốn tiếp nhận Ngài ngay bây giờ sao?”

Bà nói, “Ngài sẽ tiếp nhận tôi không?”

Tôi nói, “Ngài đang gõ cửa lòng bà bây giờ.”

184 Và ra khỏi quầy hàng đó, trên sàn nhà, và quỳ gối xuống trước nhóm người đó; máy đánh bạc ngừng lại, sự chủi rửa thô tục ngừng lại, và mọi thứ khác. Và tôi đã đưa tay lên, và bàn tay tôi... và đó là những bàn tay nhăn nheo tội nghiệp, và dẫn dắt bà đến với Chúa Jêsus Christ. Đúng vậy. Chuyện là thế đó, thưa các bạn. Đừng nhìn...Chúa Jêsus...

185 Tôi không quan tâm anh chị em đã làm gì, tội lỗi của anh chị em đen đậm như thế nào, đời sống của anh chị em như nhớp làm sao; Đức Chúa Trời đang đứng, tối nay, gõ cửa lòng anh chị em, để tha thứ cho anh chị em, cho dù anh chị em là ai.

186 Chúng ta hãy cúi đầu một phút. Chị ơi, mời chị đến chơi đàn organ ở đó, được chứ?

187 Lạy Cha Thiên thượng, ồ, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ngay bây giờ...trong khi Đức Thánh Linh đang vận hành trong tòa nhà. Trước hết chúng con hãy tìm kiếm Nước Trời, để tìm ân huệ với Ngài, rồi con tin Ngài sẽ chữa lành người đau. Nhưng ngay bây giờ, Cha ôi, trong khi cảm thấy rằng có một sự quan tâm lớn, sâu sắc và một niềm tin, mọi người biết rằng Hội thánh của Ngài đang ở trong cuộc xuất hành, và chúng con đang tiến tới sự Phán xét. Không biết gì ngoài, vào buổi sáng, người nào đó có thể đến bên giường bệnh, và chúng con đang nằm ở đó, đã chết. Thời gian này, tối mai, có thể ở trong nhà xác ở đâu đó, và linh hồn của chúng con ở nơi xa kia trong cõi Đời đời.

188 Ôi Chúa, đây có thể là giờ cuối cùng! Đây có thể là cơ hội cuối cùng mà con người sẽ nhận được. Nhiều người, không nghi ngờ gì, đang ngồi ở đây, những người nam và người nữ, những người mong muốn, người đã sống một cuộc đời tốt đẹp bình thường, nhưng không bao giờ được sanh lại, không biết được đầy đủ Đức Thánh Linh, một đời sống đầu phục hoàn toàn có nghĩa là gì; với tất cả xiềng xích, sự sỉ nhục, được cất khỏi họ, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm phép báp-têm cho họ trong sự thương xót của Ngài.

189 Cha ôi, Cha kính yêu, xin Ngài, tối nay, trong Danh Chúa Jêsus, Con yêu dấu của Cha, xin hành động trên mọi tấm lòng và nói ngay bây giờ? Và xin cho họ, trong sự đơn sơ của lòng họ, đẩy lên những ý tưởng của họ với Ngài, đẩy lên tấm lòng của họ và nói, “Con đây, Chúa Jêsus ơi. Xin nắm lấy con bây giờ, đúng như con đang có, và hun đúc con và làm cho con điều gì đó khác biệt. Làm cho con trở thành loại người mà Ngài muốn con là. Suốt đời con, Ngài đã nói chuyện với con. Ngài đã phán với con. Ngài đã cố làm cho con làm khác đi. Ngài đã cố gắng làm cho con đầu phục điều đó. Nhưng bây giờ thời đại đã qua rồi, Chúa ôi, với con, nhưng con sẵn sàng đến bây giờ.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Trong khi sự thương xót đang kêu gọi, trước sự Phán xét; cuộc xuất hành của Hội thánh, đang rời khỏi xứ Ê-díp-tô; xin cho họ đến, đi cùng với nhóm lớn, những người được gọi ra. Chúng con

cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Ngài.

¹⁹⁰ Và trong khi chúng ta cúi đầu, và nhắm mắt lại, và những Cơ-đốc nhân đang cầu nguyện, Tôi tự hỏi nếu anh em cứ giơ tay lên, nói, “Anh Branham, xin anh nhớ đến tôi. Tôi—tôi tin mọi lời anh đang nói là Lẽ thật về Chúa Jêsus Christ. Và tất cả chúng ta cần được đầy dẫy Thánh Linh, và, tôi thì, chưa. Tôi đã là một thành viên giáo hội.” Hoặc, có lẽ bạn chưa từng, chút nào. Có lẽ bạn là một tội nhân, chưa bao giờ tin nhận Đấng Christ. Hay là, anh em đã là một thành viên của giáo hội, và chưa được sanh lại. Mời bạn giơ tay lên, nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham, trong lời cầu nguyện của anh. Tôi muốn sống đúng đắn.”

¹⁹¹ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Chúa ban phước cho bạn, và bạn, và bạn, bạn, bạn; và anh, anh em của tôi; và chị, chị em; và anh, thưa anh; anh, chị, anh, chị em. Tôi thấy.

¹⁹² Ồ, bên trái tôi, bao nhiêu người ở trên đây? Hãy giơ tay lên, nói, “Hãy nhớ đến tôi, Anh Branham, tôi muốn được sinh lại.”

¹⁹³ Bây giờ, hãy nhớ, Đức Thánh Linh đang phán với anh em. Nếu tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời, tôi biết, chắc chắn như tôi đang đứng trên bục giảng này, rằng Đức Thánh Linh đang phán với những tấm lòng ở đây. Thưa các bạn, tôi có thể khác thường với các bạn, nhưng tôi không phải là người cuồng tín. Tôi biết tôi nói về điều gì; nếu tôi biết bệnh của anh em ở ngoài đó là gì, và bệnh tật của anh là gì, và Đức Chúa Trời nghe lời cầu nguyện của tôi cho anh em...Và ngay tại đây trong tòa nhà này có những người đã được chữa lành, bị ung thư, và bị mù, và bị điếc, và những người tàn tật, và mọi thứ khác, hãy nhìn vào những buổi nhóm khắp thế giới. Còn anh em bây giờ thì sao? Còn bây giờ nó thì sao? Nếu Ngài sẽ nghe lời cầu nguyện của tôi cho điều đó, Ngài sẽ không nghe lời cầu nguyện của tôi cho tình trạng của linh hồn các bạn sao? Nếu như Ngài sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của anh chị em ở đâu, thì Ngài há cũng sẽ không bày tỏ cho tôi biết bệnh tật của anh chị em ở đâu sao?

¹⁹⁴ Bao nhiêu người nữa sẽ giơ tay lên, nói, “Anh Branham hãy nhớ đến tôi. Tôi muốn, vào lúc này, cầu xin Đức Chúa Trời thương xót tôi”? Xin Chúa ban phước cho anh, và anh, và anh, anh, lần nữa. Ồ, chao ôi, trên khắp tòa nhà, mọi nơi!

¹⁹⁵ Trong khi anh chị em cúi đầu. Tôi tự hỏi nếu anh chị em, mà đã giơ tay lên, chỉ có thêm một chút ân điển, nói, “Lạy Chúa, con đã có đủ ân điển để giơ tay lên, xin ban cho con đủ ân điển để đứng lên trong khi anh ấy cầu nguyện. Nếu Ngài đến vì con, trước khi trời sáng, Chúa ôi, đây là dấu hiệu của con với Ngài, rằng con muốn sống đúng. Con muốn gặp Ngài ngày nào đó. Cơ ho này sẽ đến trong tay áo con và con sẽ ấn vào một cái gối sắp chết. Bác sĩ sẽ rời giường con; không thể làm gì được. Thế thì, Chúa ôi, xin thương xót linh hồn con. Trong khi những làn sương lạnh của sự chết đang trôi qua trong phòng, xin cho con tàu cũ của Si-ôn đến, mang con đi một con đường. Con sẽ đứng, Chúa ôi. Nó đang lấy đi rất nhiều ân điển, nhưng Điều gì đó đang hành động trên con. Con đang đứng.” Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi.

¹⁹⁶ Người nào khác sẽ đứng, nói, “Con đang đứng, lạy Chúa.” Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh, anh, chị em. Cứ đứng yên. Mọi người muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện này, vì sự cứu rỗi linh hồn của mình, mời các bạn đứng. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh, anh bạn trẻ. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho chị, chị của tôi. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi; cho anh, thưa anh.

¹⁹⁷ Người nào khác đứng bây giờ và nói, “Tôi đây. Anh Branham, tôi không đứng trước anh, tôi đang đứng trước Đức Chúa Trời. Điều gì đó bảo tôi đứng lên, và tôi đang đứng.” Các bạn sẽ làm điều đó chứ? Cứ đứng trên đôi chân của mình. Cứ nhận lấy Đức Chúa Trời nhiều thế này. Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

¹⁹⁸ Có nhiều hơn nữa. Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Đúng vậy. Người mẹ tội nghiệp đang ôm đứa con bé bỏng của mình, cố gắng đứng dậy, nước mắt lưng tròng. Chị sẽ đến chứ? Đứng lên lần nữa. Xin Chúa ban phước cho bà, thưa bà, bà lớn tuổi đứng lên đó, và những người lớn tuổi thực sự, biết rằng bà phải đối diện với Đức Chúa Trời, một trong những ngày này. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Ai sẽ đứng lên tiếp theo bây giờ, nói, “Tôi sẽ đứng?”

Cứ tiếp tục đứng để cầu nguyện.

199 Người nào khác? Tôi thật sự cảm thấy như có người nào khác muốn đứng. Có lẽ anh em chỉ muốn đến gần hơn một chút. Đừng đặt nó ra nữa. Cứ đứng. Anh em sẽ làm điều đó chứ? Anh chị em là những người mà muốn ở gần Đức Chúa Trời hơn. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đúng vậy. Mời người nào đó...Xin Chúa ban phước cho bà, thưa bà. Vâng, thưa quý vị.

200 Có ít nhất ba người nữa, tôi đang nhìn thẳng vào, nên đứng lên, vì Thiên sứ của Đức Chúa Trời đứng đó. Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Đúng vậy. Bây giờ, được rồi, thưa anh em, còn điều đó thì sao? Được rồi. Và, Thiên sứ của Chúa đang đứng, tôi biết. Tôi thấy Ngài, và tôi biết rằng ai đó nên đứng ngay bây giờ. Tôi sẽ đợi thêm một phút nữa. Cầu xin Đức Chúa Trời...Anh chị em biết Ngài đang thúc giục lòng anh chị em. Anh ấy đang đứng đó, thưa bạn. Đó là Ngài đang bảo anh em đứng lên. Anh sẽ làm điều đó chứ? Cứ đứng lên và tin nhận Ngài, ngay bây giờ. Được rồi.

201 Bây giờ anh có tin chắc không? Nếu Đức Chúa Trời gọi anh em tối nay, trong buổi nhóm này; bài giảng này, lời mời này, sẽ gặp anh em nơi xa kia khi anh em chết. Anh em đã làm gì về điều đó? Nếu bạn không tích cực, chắc chắn, hãy đứng bây giờ, để Ngài sẽ thấy bạn muốn chấp nhận, để bước đi trong Sự Sáng.

202 Bây giờ, Cha Thiên Thượng nhân từ của chúng con, những con cái yêu dấu này của Ngài, những tấm lòng mềm mại, Lời đã giáng xuống trong lòng họ tối nay. “Đức tin đến bởi sự nghe, và nghe về Lời.” Và Ngài có thể nghe. Và Ngài đã làm mềm lòng họ, nhiều người đang đứng, những người nam và người nữ, các chàng trai và các cô gái, xưng nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi yêu dấu và Đấng Lãnh Đạo của chính họ.

203 Và cầu xin Thiên sứ của Đức Chúa Trời, Đấng đang ở đây bây giờ tối nay, xin Ngài hướng dẫn họ suốt cuộc đời. Xin cho họ được hướng dẫn đến Đồi Sọ ngay bây giờ, trong lòng họ, và tin nhận Chúa Jêsus là Đấng Cứu Rỗi của họ. Và cầu xin Đức Thánh Linh, qua Huyết của Đấng Christ, giáng xuống trên linh hồn họ, và lấy đi mọi sự lãnh đạm, và đổ đầy họ với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Cầu mong đây là đêm vĩ đại nhất trong đời họ.

Chúng con biết là vậy, vì tối nay họ đang tiếp nhận Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi, ngay bây giờ. Và xin cho họ đi về nhà từ đây, tối nay, hạnh phúc và vui mừng, ca ngợi Đức Chúa Trời, với tất cả tấm lòng. Con cầu xin ơn phước này qua Danh Chúa Jêsus Christ.

Bây giờ xin Chúa ban phước cho anh chị em khi anh chị em ngồi.

204 Xin để tôi hỏi anh chị em bây giờ. Mỗi người trong anh chị em đã đứng, và anh chị em biết rằng điều gì đó đã xảy ra với mình trong khi các bạn đang đứng, giơ tay lên. Chỉ cần giơ tay lên, anh em biết điều gì đó đã xảy ra. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đứng vậy. Phải, thưa các bạn. Nó phải vậy. Tôi đã đứng, đã thấy ở đây ngay bây giờ, cùng một Thiên sứ mà tôi nói về, đang đi ngay qua tòa nhà này ở đây; cùng một Thiên sứ của Chúa, Trụ Lửa. Tôi đã giảng năm hay mười phút vừa rồi, dưới sự hà hơi đó. Tôi cảm thấy Nó, chỉ thấy Nó di chuyển qua tòa nhà này. Bây giờ, anh em có thể nghĩ rằng tôi đang kể chuyện với anh em, nhưng đó là Sự thật.

205 Bây giờ, tôi không nghĩ tôi sẽ gọi một hàng người cầu nguyện. Tôi nghĩ tôi sẽ đứng ngay tại đây và chỉ cầu xin Đức Chúa Trời xác nhận rằng tôi đã nói với anh em Lễ thật, đúng thế, với những dấu kỳ, phép lạ.

206 Bao nhiêu người ở đây muốn được chữa lành, những người đau ốm? Hãy giơ tay lên, bất kể bạn ở đâu. Cứ giơ tay lên, nói, “Tôi chấp nhận điều đó.” Được rồi.

207 Tôi muốn anh em nhìn, sống, và tin. Người nào đó trong cử tọa này, qua *đây*, người nào đó qua *đây*, cứ nhìn, và nói, “Lạy Chúa Jêsus...”

208 Như thế này. Tôi tin, lý do tôi thực hiện sự kêu gọi tin nhận đó trước tiên, chúng ta phải tìm thấy ân huệ với Ngài. Đây là điều gì đó mới mẽ đối với tôi. Tôi phải tìm được ơn với Ngài, trước tiên. Thế thì nếu tôi đã tìm thấy ân huệ, và đã làm một ân huệ... Và anh em, một tá, hay hai, linh hồn, đến với Ngài ngay lúc đó. Chắc chắn, chắc chắn...

209 Bây giờ anh em, mỗi người trong anh em những người đến với Đấng Christ, thế thì, hãy tìm một hội thánh tốt lành đầy dẫy

Đức Thánh Linh và đi đến đó. Và ở đó tìm kiếm phép báp-têm của Ngài cho đến khi anh em tìm thấy Nó; cứ đi, cứ mỗi đêm, mỗi ngày, cứ cầu nguyện. Và khi anh em đang nhìn...

²¹⁰ Bây giờ, các bạn là những người bị đau ốm. Nếu tôi đã nói với anh em Lẽ thật, Đức Chúa Trời sẽ làm chứng rằng đó là Lẽ thật. Đúng vậy. Chỉ có thể làm điều đó. Và Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều đó, nếu anh chị em chỉ cầu nguyện và tin hết lòng. Cứ nhìn, và nói điều này...

²¹¹ Khi Thiên sứ của Chúa gặp tôi ở ngoài đó tại Green's Mill, Indiana, cách đây tám năm, sau khi là một đứa trẻ, đi theo tôi, tỏ cho thấy những khả năng, khi tôi đi đến với Ngài, Ngài phán, "Nếu người chân thành, làm cho người ta tin người, không có gì sẽ đứng trước lời cầu nguyện."

²¹² Bây giờ, Ngài có thể làm giống như vậy cho anh em bây giờ mà Ngài có thể làm lúc đó. Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Và Ngài... cứ tọa ở ngoài đó trước Ngài. Ngài biết điều gì ở mỗi người trong anh em, anh em đã làm gì, rắc rối của anh em là gì, mọi thứ về nó. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, "A-men."—Bt.] Thế thì hãy tin điều đó với cả tấm lòng.

²¹³ Tôi để ý một thanh niên đang ngồi đây, tin, cố gắng, có đức tin. Anh có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ cho tôi biết điều gì không ổn với anh không? Anh tin chứ? Nếu Ngài muốn, anh sẽ chấp nhận sự chữa lành của mình chứ? Anh bị bệnh tim. Đúng thế không? Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi nói với anh bây giờ rằng anh khỏe mạnh về điều đó? Anh sẽ tin điều đó chứ? Hãy đứng lên chỉ một phút. Anh bị thần kinh tim, và bị bệnh tim. Nó đã làm phiền anh em trong một thời gian. Lần duy nhất, khi anh nằm xuống, nó cũng làm anh ngạt thở, và anh có rất nhiều nhịp tim đập không đều, thỉnh thoảng. Đúng thế không? Bởi vì, nó gây ra chứng khó tiêu từ dạ dày của anh, đi lên qua tĩnh mạch. Điều đó không đúng sao? Anh sẽ không bị làm phiền với nó nữa. Cứ giữ những gì anh có ngay bây giờ; anh có thể về nhà và khỏe mạnh.

²¹⁴ Tôi không đọc được suy nghĩ của anh. Tôi là một người lạ hoàn toàn đối với anh. Anh chỉ là một người đàn ông đang ngồi đó. Đúng thế không? Chưa bao giờ gặp anh trong đời, và

không hề biết gì về anh. Điều đó có đúng không? Hãy tin rằng Chúa ở đây!

215 Thành thật mà nói, anh bạn trẻ, tôi muốn hỏi anh đôi điều, và anh thấy đây có phải là sự thật hay không. Chỉ cách đây một lát, đột nhiên, điều gì đó lạ đến trên anh em khi tôi bắt đầu nói về “nọc độc ra khỏi vòi chích.” Đúng thế không? Đó không phải là một cảm giác kỳ lạ mà anh đã có, một người đang ngồi ở đó sao? Đúng thế không? Và anh đã không nhìn vào tôi cùng lúc đó, và đôi mắt tôi bắt gặp anh cùng một lúc sao? Đó là khi anh được chữa lành, với bệnh tim, ngay tại đó. A-men. Điều đó chính xác. Ngài ở đây.

216 Tôi không đọc được suy nghĩ của các bạn, thưa các bạn. Tôi chỉ nói Lễ thật, và Đức Chúa Trời chứng thực nó là Lễ thật.

217 Anh nghĩ gì về điều đó, đang ngồi đó bên cạnh anh ấy? Anh có tin không? Anh chị em có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? Anh chị em có tin không nếu Đức Chúa Trời...Anh chị em đang ngồi phía trước, ở đây trên ghế phía trước, đó là lý do tôi đang nói chuyện với anh chị em rất nhiều, Thánh Linh ở phía sau đó, xung quanh tôi. Nhưng anh chị em tin, nếu tôi có thể tiếp xúc với linh của anh chị em, Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều gì sai trật không? Anh có chấp nhận sự chữa lành của mình không? Anh bị bệnh tiểu đường. Đúng thế không? Hãy giơ tay lên nếu đó là sự thật. Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Anh có chấp nhận sự chữa lành của mình bây giờ không? Cầu xin Chúa Jêsus Christ làm cho khỏe mạnh hoàn toàn. Xin Chúa ban phước cho anh.

218 Hãy có đức tin. Người nào đó ở trong đây tin. Hãy có đức tin, bằng cả tấm lòng.

219 Tôi thấy một thanh niên đang ngồi đó với bộ đồ màu xanh. Ở đó Nó đứng ngay trên anh. Anh bị bệnh ngoài da, phải không, anh bạn trẻ? Đúng thế không? Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Ồ, tôi thấy, anh ở với phái đoàn này. Đúng thế không? Ồ, anh có muốn về nhà khỏe mạnh không? Hãy giơ tay lên và nói, “Lạy Chúa Jêsus, bây giờ con tin Thiên sứ của Chúa dẫn đường. Và con tin rằng con được chữa lành.”

220 Anh nghĩ gì về điều đó, người kế tiếp với anh ấy ở đó, anh

cũng tin chứ? Hãy đứng lên trên đôi chân của anh em một phút, để tôi có thể nhìn vào anh em. Anh em tin tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời; với tất cả tấm lòng? Anh muốn qua khỏi bệnh tim đó không? Đó là những gì anh đã có, phải không? Đó là những gì anh “*đã có*,” tôi đã nói. Anh không còn nó bây giờ. Anh cũng có thể về nhà.

²²¹ Người kế tiếp với anh, ông nghĩ gì về điều đó, thưa ông? Ông có tin hết lòng không? Anh chị em có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Bây giờ anh có tin hết lòng không? Anh đã có sự lo lắng. Đúng thế không? Thấy không? Đúng thế không? Hãy giơ tay lên. Anh có thể về nhà khỏe mạnh bây giờ. Chúa Jêsus Christ làm cho anh khỏe mạnh.

²²² Còn người đàn ông tiếp theo, đứng, dưới hàng ghế, anh có tin hết lòng không? Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Anh có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời, là đầy tớ của Ngài không? Anh tin rằng Ngài sẽ nói với tôi điều gì không ổn với anh, rằng anh sẽ chấp nhận sự chữa lành của mình không? Bệnh ở trong cổ họng của anh. Đúng thế không? Hãy về nhà và được khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

²²³ Bất cứ ai khác trong tòa nhà này, muốn được khỏe mạnh, có thể sống lại và được khỏe mạnh. Nếu anh chị em tin tôi, như là đầy tớ của Đức Chúa Trời, hãy đứng lên tại chỗ. Xin Chúa ban phước cho chị. Bệnh phụ nữ, bệnh ung thư, nó đấy. Xin Chúa ban phước! Mỗi người trong anh chị em, hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời.

²²⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, bây giờ con lên án mọi bệnh tật của tòa nhà này, đuổi mọi tà linh, và cầu xin Đức Thánh Linh cai quản giờ này và làm cho mọi người khỏe mạnh.

²²⁵ Hãy đặt tay lên nhau, và nói, “Ngợi khen Chúa,” ở mọi nơi. Và vui mừng và sung sướng, vì Chúa Jêsus Christ ở đây, Chiên Con của Đức Chúa Trời, để làm cho anh chị em, mọi người được khỏe mạnh.

SỰ CỨU CHUỘC BỞI QUYỀN NĂNG VIE54-0329

(Redemption By Power)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 29 tháng Ba, năm 1954, tại Nhà thờ Cánh Cửa Rộng Mở ở Louisville, Kentucky, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org